

ಪ್ರಕಾಶ

ಜೂನ್

1992

ತಿಳಿನಗದು ಕಾರಂ

ಪ್ರಕಾಶ

ಪಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಶಿವ

ಬೈರಪ್ಪ ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಶಾಂತಾ ರಘು

ಗೌತಮ

ಕರ್ನಾಟಕ

ಪರಮೇಶ್ವರ ತತ್ವ

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.

ಶೀನೂ

ಜಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

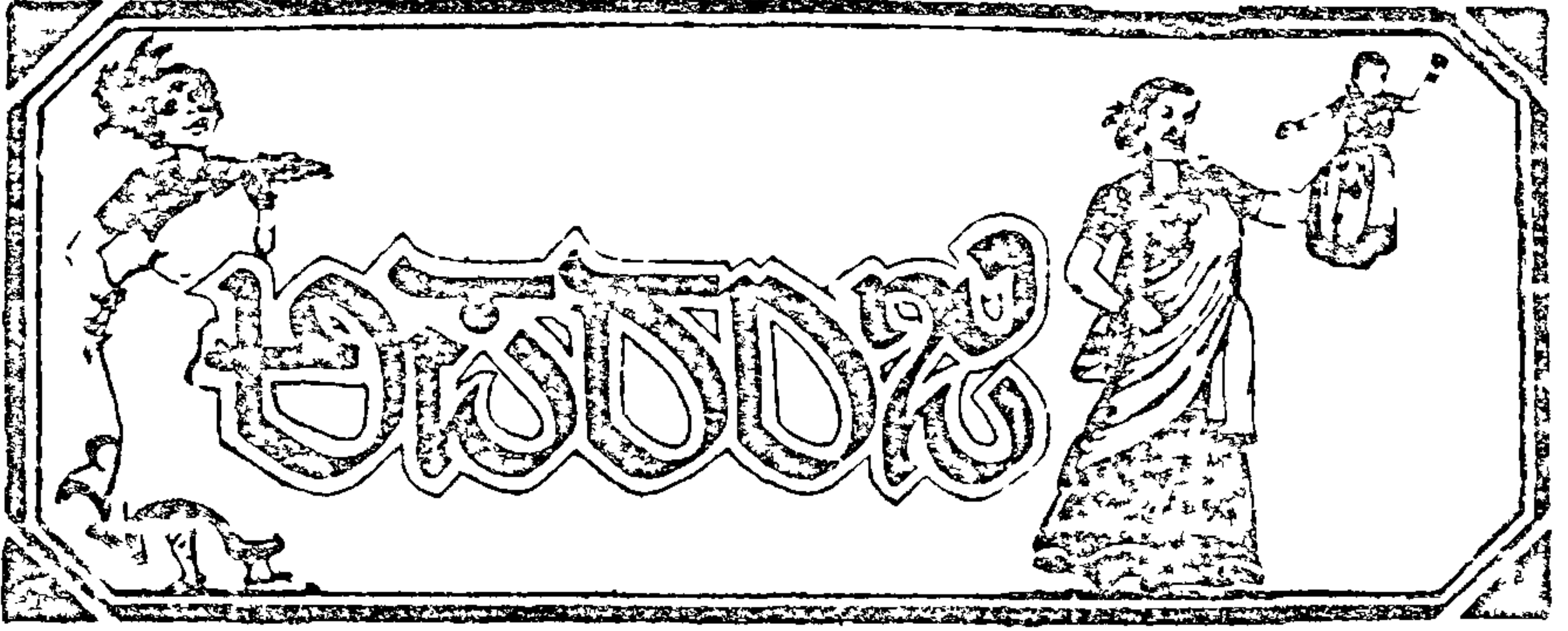
Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೯

ಜೂನ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೯

ರಾಡ್ಡಿ ಕಿಂಗ್

ಐವತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳುಗಳಿಂದ ಟಡಿ ಏಟು ! ಬೀದಿಯ ನಾಯಿ ಯಂತೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನಾಲ್ವರು ಬಿಳಿ ಯರು ಸದೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಹಲವು ತಿಂಗಳು ಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಅವಾನುವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಟಿ. ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ದಾಗ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲವು, ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗಿಂತ, ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವೇ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸಿ ಎಂದೂಕೊಂಡದ್ದುಂಟು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಬೆಲ್ಜಿಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸು ವಂತಾಯಿತು.

“ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಗೊಡವೆ ಅಪರಂಜಿಗೇತಕ್ಕೆ ? ಹಗೂರಾಗಿ ನಕ್ಕು ನಲಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಲದೇ?” ಎಂದು ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಸಮಾಜದ ನೋವಿಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಸ್ಪಂದಿಸಲಾಗದ ಯಾವ ಲೇಖಕನೂ, ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಾರನಾಗಲಾರ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಖಚಿತ ಸಂಬಿಕೆ. ರಾಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದ ಬಿಳಿಯರೂ, ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ನಗುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆ ನಗು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾದ ನಗುವಲ್ಲ. ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ತುಳಿಯುವ ಅಟ್ಟಿಹಾಸದ ನಗು.

ಅಮೆರಿಕದ ಕಪ್ಪು ಜನರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಶೋಷಿತರಿಗೆ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಅತಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಭಗ ವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :	ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	6
	“ಶ್ರೀರಾಮ ರಕ್ಷೆ”	ಶಿವು	9
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ	ಜೇಮ್ಸ್ ಥರ್ಬರ್		13
2 ರೂ. 50 ಪೈ.	ನಗೆ ಹನಿಗಳು	ಭೈರವ್ವ ನಂಜುಂಡಯ್ಯ	20
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	ನೂರು ಹನಿಗವನಗಳು		21
25 ರೂ.	ಅಂದದೂರು ಚಂದದೂರು ನಮ್ಮೂರು	ಶಾಂತಾ ರಘು	23
ಆಜೀವ ಚಂದಾ	ಎಂದುರೋ ಮಹಾನುಭಾವುಲು !	ಗೌತಮ	29
250 ರೂ.	ಪಾಲುವಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	ಕರ್ಬಿಯಿಂದ	31
ವಿಳಾಸ ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ಸರ್ವಂ ಸುಳ್ಳುಮಯಂ ಜಗತ್	ಪರಮೇಶ್ವರ ಶರ್ಮಾ	32
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು	ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.	34
	ಸಮಯಾಸ್ಸ ಸಂದರ್ಭಾಸ್ಸ	ಶೀನೂ	36

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೯

ಜೂನ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೯

ನೇತಿ ನೇತಿ ಎಂಬ ಆತ್ಮನು ಅಗ್ರಹ್ಯನು

—ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ವರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಅದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಾಹ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ.

ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ಏಕೆ ಒಡೆಯುತ್ತಲಿವೆ? ಎಲ್ಲಿಂದರಲ್ಲಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಹಲ್ಲೆಗಳು ಏತರ ದೆಸೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ?

‘ಜನಾಂಗೀಯ’ ‘ಮೂಲಭೂತ ವಾದದ’ ವಿಚಾರವುಗಳು ಏಕೆ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿವೆ?

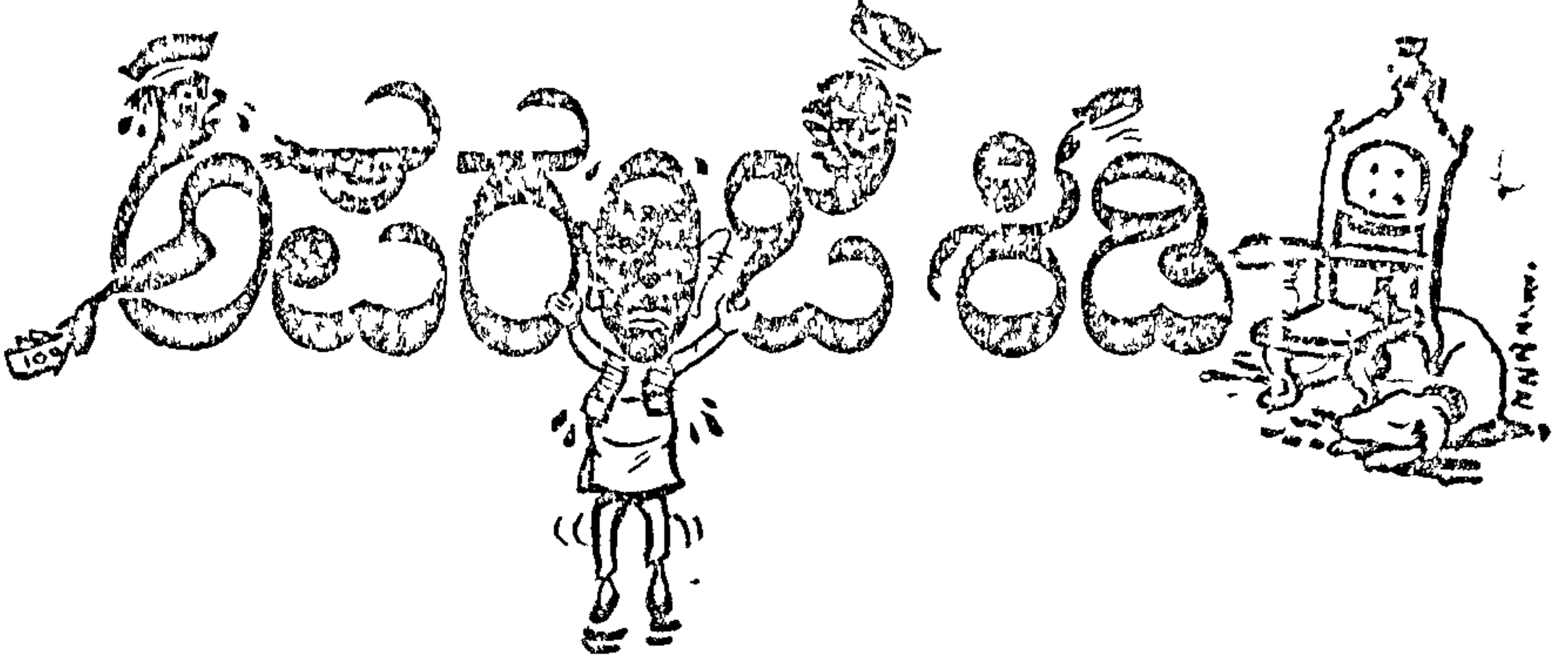
ನಿನ್ನೆ ಬೇರೂತ್ತು, ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೊಗೊನೋರ್ ಕಾರಬಾಕ್, ಈಗ ಕಾಬೂಲ್ ರಾಗಗಳು ಜಾಫ್ನಾ, ಪಂಜಾಬ್, ಕಾಶ್ಮೀರಗಳ ಶ್ರುತಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ರೋಂಕರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ?

ಹಗಲು ದರೋಡೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜನತೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯವೋ, ಅರಿವುಗೇಡಿ, ಆತ್ಮಘಾತಕ ತಾಟಸ್ಥ್ಯವೋ?

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಏನು?

ಇದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲವೋ, ಕತ್ತಲ ಯುಗವೋ?

ಈ ಎಲ್ಲ ತುಮುಲಗಳ, ಕುದಿಗಳ, ಜ್ವಾಲೆಗಳ ಕಾರಣಕರ್ತರೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವವರೋ? ತಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಭೂತಗಳಿಂದ ನುಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೈತ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳೋ?

ಪ್ರಕಾಶ್

ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ

— ಸುದ್ದಿ

ಹಳೇ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೇ ಬಿತ್ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಾನೆ ?

*

*

*

ಇಂದಿನಿಂದ ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ

— ವತ್ತಿಕ

‘ದೇಹ’ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೋ ?

*

*

*

ಪುತ್ರ ಕಾಮೇಷ್ಠಿ ಯಾಗ ಆರಂಭ

— ಸುದ್ದಿ

ಕೆಂಪು ತ್ರಿಕೋಣದ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗುತ್ತವೆ !

*

*

*

ಲಾಸ್ ಏಂಜಲೀಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧ
ಕುಹಕ !

*

*

*

ನಾಗರ ಹೊಳೆ ವನಕ್ಕೆ ರಾಜೀವ್ ಹೆಸರು

—ಸುದ್ದಿ

ವನ್ಯ ವೃಗಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವಂತೆ !

*

*

*

ತಿಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ ವಸತಿ ಕಾಲೋನಿ - ಜನರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ

—ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಯಾವ ಜನರ ಹಿತ ? ?

*

*

*

ಬಸವ ತತ್ವ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ

—ಶ್ರೀ ಶರ್ಮಾ

ಅರಣ್ಯ ರೋದನ ಎಂದರೆ ಇದು !

*

*

*

ಕಡಿವಾಣ ಇಲ್ಲದೆ ಚಿನ್ನದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ

—ಸುದ್ದಿ

ಅಂದರೆ ಕಡಿವಾಣ ಇದ್ದು ಮುಂಚೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಂತ !!

*

*

*

ಸ್ವರ್ಗದ ಆಡಂಬರದ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳಿಂದ ಸತ್ಯಜಿತರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಕೋಪ
ಬರದಿರಲಿ !

ಕನ್ನಡದ ಹೊಸ ಪದ

ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್

ಸಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಸಾವಿರ ವರ್ಷದಷ್ಟು ಪುರಾತನವಾದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ 'ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್', ಅನ್ನೋ ಪದ ಎಂದು ಐಕ್ಯವಾಯಿತು ? ಅದು ಉದ್ಭವವಾಗಿದಾದ್ದರೂ ಹೇಗೆ ? ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಸಕ್ತರ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ವಿಚಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೇಳುವುದು ಸಹಜವೇ.

'ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್' ಪದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಉರ್ಜಿತವಾದ ಪದ ; ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಆಂಗ್ಲೋಸೆಕ್ಸಾನ್ ಮೂಲವಿದ್ದು, ಕಳೆದ ಮೂರು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿ, ಎದ್ದು, ಉರುಳಿ ಈಗಿನ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ ಅಂತ ಕೆಲವರ ವಾದ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಪದದ ಜನನ ಹಾಗೂ ಬಳಕೆ ಈಚೀಚಿನದು ; ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವಾಂತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅದರ ಗೂಢ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವಾದಗಳಿಗೆ ಸರಿ ತಪ್ಪು ಅಂತ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನ ಲಗತ್ತಿಸಲು ನಾವೇನು ಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರೆ ?

ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳೋದಾದರೆ, ನಾನು ಈ ಪದವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೇಳಿದ್ದು ನಲವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ, ದಸರಾ ನೋಡಲು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಟಾಂಗಾ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾವು, ಅಂದರೆ ಏಳು ಜನ, ಕೂತು ಹೋಗೋ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. "ಹೆಂಗೋ, ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಬನಾಕೇ ಆಗೇ ಆವೋ. ನಮ್ಮೊಕೆ ಗೋಡಾಗೆ ಹಿಂಬಾರ ಜ್ಯಾದಾ ಹೋತೀ" ಅಂತ ಅಂದ ಆ ಜಟಕಾ ಸಾಬಿ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದವನ್ನು ದಿನ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕೇಳಿದೀನಿ. ಅದರ ಆದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸೂ ಇದ್ದೀನಿ.

ರೈಲ್ವೆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಟೈರಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನ, ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತೂ ವರೆಗೆ ಏಳೆಂಟು ಜನ ಧಾಂಧಿಗರು ಹೊಡೆದು ಎಬ್ಬಿಸ್ತಾರೆ. “ಇಲ್ಲೇ ದಾವಣಗೆರೀಲಿ ಇಳ್ಕೋತೀವ್ರೀ. ಹಂಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ರೀ” ಅಂತಾರೆ. Sitting compartmentನಲ್ಲಂತೂ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಅರವತ್ತು ಮಂದಿ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋ ಬೋಗಿ ಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರು ನಲವತ್ತು ಜನ ಇರ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಕೈಗಳು, ಕಾಲುಗಳು, ದೇಹಗಳು ಬೋಗಿ ಒಳಗಿದ್ದು ತಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರದು ವೈಸ್‌ವರ್ಸಾ ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಇದೇ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟು !

ಇಂಡಿಯನ್ ಏಯಿರ್ ಲೈನ್‌ನಲ್ಲೂ ಈ ಕನ್ನಡ ಪದದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿದೆ ಅಂದರೆ ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ. ನನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಗಗನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಎರಡೂವರೆ ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಬಿಡೆದಿದ್ದ ‘ಡಿಲೇ’ನ ಹೇಗೋ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕಡೆಗೂ ವಿಮಾನ ಹತ್ತಿದ. ಅವನು ಪಕ್ಕ ಸಸ್ಯಹಾರಿ. ಗಗನ ಸಖಿ ಇವನ ಸೀಟಿಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಪ್ಲೇಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದೇ ಹೋಗಬೇಕೆ ? “ವೆರಿ ಸಾರಿ. ನಾನ್ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೇಗೋ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಕೋ ತೀರಾ ?” ಅಂತ ಗಗನ ಸಖಿ ಕೇಳಿದಳಂತೆ. ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಹೇಗೋ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಡ ಅಂತ ಅನ್ನಿ.

ರೋಗಿಗಳು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ನಿಂತೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಡ್ಮಿಶನ್‌ಗೆ ಅಂತ ಬಂದರೆ, ಕ್ಯಾಶುಯಾಲಟಿ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಏನಂತಾನೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ? “ಹ್ಯಾಗೋ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ಯಾರಿಗೆ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ?” ಆ ರೋಗಿಗೆ ಬೆಡ್ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಸ್ಟೆಪಲ್ ವಾರ್ಡೂ ಸಿಗುತ್ತೆ, ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಲೂ ದಕ್ಕುತ್ತೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಿತಾಮಹರಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಗಳಲ್ಲಿ ಆಗೋ ಸೀಟ್ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಚರ್ಚೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಸೈಟ್‌ಗಳು ; ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಶುಯಲ್ ಲೀವುಗಳು ; ಪೋಲೀಸ್ ತಗಾದೆಗಳು ; ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗೋ ರೇಶನ್ನಿಗೋ ನಿಂತಿರುವ ಕ್ಯೂಗಳು (ಅಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ); ಆಟೋರಿಕ್ಷಾ ಪ್ರಯಾಣ

(ಸಿದ್ಧು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗೋ ಇನ್ಯಾರನ್ನೋ ದ ವರ್ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು):
ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮಾರ್ಕೆನ ಜೊರೆಗೇ ಪ್ರಕಾಶದ ಬನಿಯನ್ನುಗಳು ಈ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ
ಟಿ.ವಿ. ಹಾಲ್ನೊಳಗೆ ; ಆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ನಾಯಿ ಬೊಗಳು ; ನೀರು ಒರದಿದ್ದರೆ
ಹಾಲು, ಹಾಲು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ನೀರು: ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಕರೆಂಟಿಲ್ಲದ ಹ್ಯಾಕು; ಡೇಟ್ ಆಫ್
ಬರ್ತು-ಇವೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಹಾನ್ ಪದ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ರೂಪಗಳು.

ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಲೌಕಿಕ
ಪದಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು. ಈ ಪದದ
ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಂಯಮ ಕಂಡು ಬಂದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ
ದೊಡನೆಯೇ ಯಾವುದೋ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅದರ ಆದೇಶವನ್ನು
ಪರಿಪಾಲಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಗಳಂತೆ
ಕೋಪಿಷ್ಠರು. ಗೌತಮ ಬುದ್ಧನಂತೆ. ಶಾಂತಿಯುತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು,
ಪೋಲೀಸರು, ರಾಜಕಾರಿಗಳು, ನ್ಯಾಯ, ರೂಲ್ಸ್, ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ಸ್ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಬದಿಗೆ ತಳ್ಳಿ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಈ
ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗೆ ಹಣ
ಚಲಾಯಿಸುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಅಡ್‌
ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಬರೇ ಭಾಷಾ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ; ಅದು
ಅವರ ಮನೋಧರ್ಮದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೂ ಹೌದು.

ವಿಷಯ ಹೀಗಿರೋವಾಗ, ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಪದವನ್ನು
ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನೆ ತನ್ನ
ಹಕ್ಕಾಗಿವೆ ಅಂತ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತೋ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಭಯ !.

ಕೂಡಿ-ಕಳೆ

ನಲ್ಲ, ಕೂಡಿ ಬಾಳೋಣವೆಂದು
ಆಲೋಚಿಸಿದೆವಲ್ಲ

ನಲ್ಲೆ, ಅನುವಾಗುವ ಮುನ್ನ
ಬದುಕು ಕಳೆದೇ ಹೋಯಿತಲ್ಲೆ.

“ಶ್ರೀರಾಮ ರಕ್ಷೆ”

ಶಿವ

ಅಂದು ರಾಮನವಮಿ ಸಂಜೆ. ರಾಜಣ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪಾನಕ, ಕೋಸಂಬ್ರಿ ಸೇವೆ. ರಾಜಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ವನಜಾ ಕೋಸಂಬ್ರಿ ಮಾಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಹೆಸರು ಬೇಳೆ, ಸೌತೇಕಾಯಿ ಚೂರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಸಣ್ಣಗೆ ಹೆರೆದ ಮಾವಿನ ತುರಿ, ತೆಂಗಿನ ತುರಿ, ಮಾಂಗಾಯ ರುಂರಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರ್ತಾಳೆ. ಅಂತೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೋಸಂಬ್ರಿನ ಎರಡೆರಡು ಸಲ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಹರಟೆ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. “ಸ್ವಾರ್ ಟಿ. ವಿ. ಹಾಕಿಸಿ ದ್ದಾಯ್ತೇನೋ?” ರೆಡ್ಡಿ, ಅರುಣನ್ ಕೇಳಿದ. “ಹೂಂ, ಹಾಕಿಸ್ತೆ. ಒಂದು ವಾರ ಆಯ್ತು. ಎರಡು ಛಾನಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಆರ್ಭಟದ ಅಪ ಸ್ವರ ಕೂಗಾಟ ನಡೆದಿರುತ್ತೆ. ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಅಂತೆ ಅದು. ಯಾವ ಕಿರಾತರಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದ್ದೂ ಮೋಟರ್ ಸೈಕಲ್ ರೇಸಿಂಗ್, ರಗ್ಬಿ, ಅಥವಾ ನಮಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗ್ಗೇ ಇರೋ ಇನ್ನಾವುದೋ ಆಟ ತೋರಿಸ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಕನೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟೋರ್ನ್ ಕಾಡಿಬೇಡಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಬಿ. ಬಿ. ಸಿ. ಹಾಕಿಸ್ಕೋಬೇಕು.

ಆದ್ರೂ ಒಂದು ರೀತಿಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆನಲ್ಲೂ ಮನರಂಜನೆ ಗಿಟ್ಟಿಸೋಬಹುದು. ನಾನು ನೋಡು, ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಛಾನಲ್‌ಗಳನ್ನ ಬದಲಾಯಿಸ್ತಾನೇ ಇರ್ತೀನಿ. ದೂರದರ್ಶನ್ ಇಂದ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್, ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಇಂದ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಹಾಗೆ. ಮೊನ್ನೆ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರ್ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಕಾವೇರಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರಾನೇ ಇಲ್ಲೇ ಅನ್ನೊಂಡು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಛಾನಲ್ ಹಾಕೆ. ಯಾವ್ದೊ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಮ್ಯಾಚ್ ನಡೀತಿತ್ತು. ರಿಂಗ್‌ನ ಒಂದು ಮೂಲೆಲಿ ಒಂದು ಕರೀಗೊರಿಲ್ಲಾಗೆ ಯಾರೋ ಟವೆಲ್ಲಿನಿಂದ ಗಾಳಿಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಲಿ ನೀಲಿ ಚಡ್ಡಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದ ಕರೀ ಧಡಿಯ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಕಾವೇರಿ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೊಳೆಯಿತು. ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ! ಒಂದು ಮೂಲೆಲಿ ಕೂಲಿಂಗ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸಣಕಲು ತಿಮ್ಮ, ಕೈಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡ ಗ್ಲೊವ್‌ನ ಭಾರಾನೂ ಎತ್ತುಕ್ಕಾಗ್ಗೆ ಒದ್ದಾಡ್ತ ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಲಿ ಕತ್ತಿನ ಪರೆಗೂ ಕವಚ ಹೊದ್ದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಆನೆ ಗಾತ್ರದ ಓದಂಬಿ

ಫರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ರಣ್ ಅಂತ ಬೆಲ್ ಹೊಡೆಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ಪಟುಗಳೂ ಹತ್ರ ಬಂದರು. ಓಡಂಬಿ ಮುಷಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೋ ಬದಲು ಸಣಕಲು ತಿಪ್ಪಾನನ್ನ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ... ಇನ್ನೇನು ಅನಾಮತ ಆಗೋದ್ರೊಳಗೆ ನಾನೇ ಫಾನಲ್ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಊಹಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತುಂಡು ಹಾಕಿ ಧರೆಗಿಳಿದೆ”

“ಏನೋ ಇದು! ಅರುಣ ಪಾನಕ ಕುಡಿದೇ ಓಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ. ವನಜಕ್ಕಾ, ಅರುಣಿಗೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಪಾನಕ, ಪಾನಕ ತಾನೇ” ದೇವೇಂದ್ರ ಕುಹಕ ನುಡಿದ.

“ಓಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅಯೋಧ್ಯಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಂತ ಕೂತಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸೋದು ಹೇಗೆ ಅಂತೀನಿ” ಶಂಕರ ವಿಷಯ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

“ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೇನಾಗಿದೆ ಧಾಡಿ! ಮನ ಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ಬಂದು ನಿಯಂತ್ರಣ ಎಲ್ಲಾ ಸಡಿಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ, ಹೊಳೆ-ಹೊಳೆ ಹರಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಗೆ ಬರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಾನೇ ಇಲ್ಲ” ರಾಜಣ್ಣ. ಉವಾಚ. ಆಪನು ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಎಕಾನಮಿಸ್ಟ್.

“ಇನ್ಯಾರಾದ್ರೂ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಿದ್ರೆ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಬಿಡ್ತಿದ್ವೆ. ರಾಜಣ್ಣ ಹೋಸ್ಪು ಅದಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀನಿ” ಮಣಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಮಣಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯೊಂದರ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್. ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಲಾಭ ತೋರಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹುಕುಂ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಣಿ ‘terribly busy’ ಮಣಿಯ ಆವೇಶಭರಿತ ಉದ್ಗಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೇವು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೂತ.

ವನಜಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇನ್ನೊಂದು ರೌಂಡ್ ಪಾನಕ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ದೇವು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಮಣಿಯನ್ನ ಕೇಳಿದ “ಮಣಿ, ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳ ಅಂದ್ರೆ ಅದ್ಯಾಕೆ ಅಪ್ಪು ಕೋಪ. ಕಹಿ ಅನು ಭವ ಏನಾದ್ರೂ ಆಯ್ತು?”

ಮಣಿ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

“ಅಯ್ಯೋ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೀ ದೇವು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್. ಅರವತ್ತು ಜನ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರುನೂರು ಜನ. ಮಿಕ್ಕ ಐನೂರು

ನಲವತ್ತು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೂ ತೆಗೆಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅರವತ್ತು ಜನರ ಕೆಲಸದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕು. ವಿದೇಶಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೆರವಿನಿಂದ ಹೊಸ ಸಾಮಗ್ರಿ ತಯಾರಿಸೋಣ ಅಂತ ನಾನು ಕೊರಿಯಾಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀನ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕೋದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂಡ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ, ನಮ್ಮ ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪರ್ಪಡ ಹನ್ನೆರಡು ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಹಾಲಿಡೇಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಇತ್ತು. ಇದೇನು ಅಂತ ತಂಡದ ನಾಯಕ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ, ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಅದು, ಇದು ಅಂತ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಸಂಬಳ ಸಹಿತ ರಜಾ ಕೊಡ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಆ ದಿನಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ನಷ್ಟಾನ ಯಾವಾಗ ತುಂಬಿಸ್ತೀರ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನಷ್ಟ ತುಂಬಿ ಸೋದು ಇಲ್ಲಿ, ಬಂದ್, ಚಳುವಳಿ, ಮಾಜೀ ನಾಯಕರ ನಿಧನ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಯಾವ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿ. ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗದೇ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಬಡ ಬಡಾ ಅಂತ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಬಚಾವಾದ.

ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲೇ ಪವರ್ ಹೋಗಬೇಕೆ! ಪವರ್ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು, ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿ ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧರಾದರು.

ನಿಯೋಗದ ಸದಸ್ಯರು ಗಾಬರಿಯಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾಯಕ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ವಿದ್ಯುತ್ ಯಾಕೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು? ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯುದಾಗಾ ರಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತವಾಗಿದೆಯೆ! ಅಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರವಾದರೆ ಬಹಳ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಹಾನಿಯಾಗಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ” ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ.

ನಾನು “ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಲೋಡ್ ಷೆಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” ಅಂದೆ.

ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಹೊಣೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಅದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಈಗ ಕಾರ್ಯಲೋಪಕ್ಕಾಗಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆನು?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ನಮ್ಮ ದೈವಸ್ಥಾನ ಅವನಿಗೆ ವಿವರಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರೂ ಅವನು ಕೇಳಿದ ಕೊನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಏನು ಕೇಳಿದ ಗೊತ್ತೇ ?

“ವಿದ್ಯುತ್ ನಿಂತು, ಉತ್ಪಾದನೆ ಸ್ಥಗಿತವಾದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಆವತ್ತು ಬಂದಂತೆ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಾರರು ಯಾಕೆ ನಗುನಗುತ್ತಾ ನಿರಾಂತಕವಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೀತಿದ್ದಾರೆ?”

ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಈ ಸಂಬಂಧ ಸರಿಯಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕದೆಯೇ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಈಗ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ, ವಿದೇಶೀ ಬಂಡವಾಳ ಯಾಕೆ ಕುದುರಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮೋಕಾನ್ ನೋಟೀಸ್ ಬಂದಿದೆ”

ಮಣಿ ಹೇಳಿದ ದಾರುಣ ಕಥಾನಕ ಮುಗಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಥಂಡಾ. ದೇವು ಗಂಟಲು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶುರುಮಾಡಿದ.

“ಮಣಿ, ಮೊದಲನೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೇ ನೀನು ಎಡವಿರೋದು. ವಿದೇಶೀ ಬಂಡವಾಳನ ಯಾಚಿಸಿ ಕೇಳೋ ಬದಲು, ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಿ ಪಡೀಬೇಕು. ಕೊರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ದುಡಿದೂ ದುಡಿದೂ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬದಲಿಸಬಹುದು. ಗಾದೆ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ, ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ....ಅಂತ. ನಿಮ್ಮ ಕೊರಿಯಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳು. ಒಳ್ಳೇ ವರಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕ್ತೀರೋ, ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಬರೆದು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕರನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲೇ ಅಂತ. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಾರಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ”

ಮಣಿ ವಿವಾದದ ನಗೆ ನಕ್ಕ.

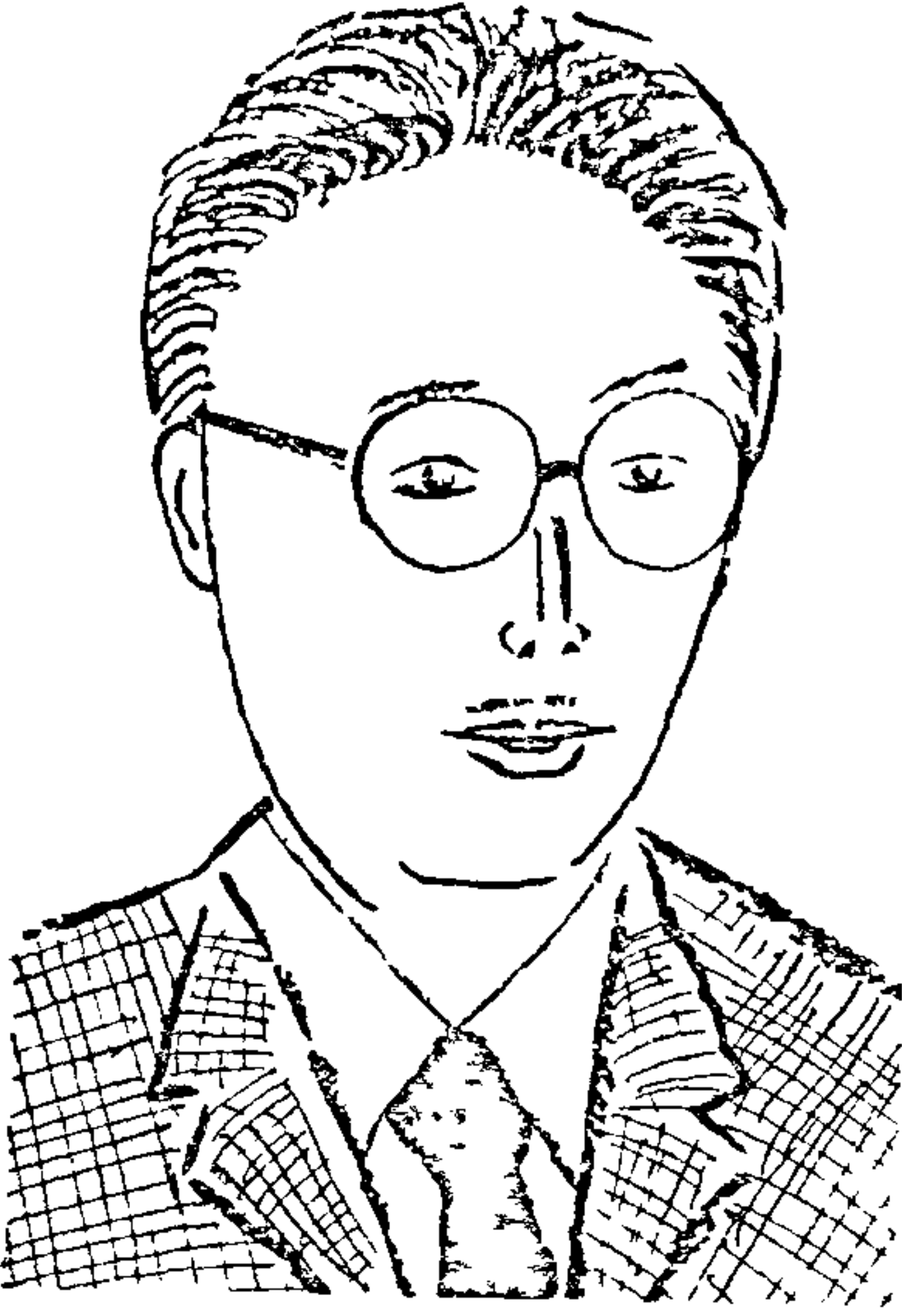
“ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಹೇಗಿದ್ದೂ ನೀನು ಆಳಿದ ದೇಶ. ನೀನೇ ಕಾಪಾಡು” ಅಂತ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ರಾಮ ನಮನ ಮುಗಿಸಿದೆವು.

ಜನಪ್ರಿಯ ನಗೆಗಾರರು

ಜೇಮ್ಸ್ ಥರ್ಬರ್

ಶಿವು

ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರ ಐವತ್ತೈದನೇ ಇಸವಿಯ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳ ಕೊರ ವಂಜಿಯಲ್ಲಿ “ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದ ದಿನ” ಎಂಬ ಒಂದು ನಗೆ ಬರಹ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅ.ರಾ.ಸೇ, ಬರೆದ ಆ ಲೇಖನದ ಕೆಳಗೆ ಥರ್ಬರ್ ಅನುಕರಣೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದ ನಾನು ಈ ಥರ್ಬರ್ ಯಾರಪ್ಪಾ? ಎಂದು ಅವನ ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ‘ಥರ್ಬರ್ ಕಾರ್ನಿವಲ್’ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಗೆ ಬರಹಗಳ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಅದು. ಅಂದಿ ನಿಂದ ನಾನು ಥರ್ಬರ್ ಭಕ್ತನಾದೆ.

ಜೇಮ್ಸ್ ಥರ್ಬರ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು 1894ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 8ನೇ ತಾರೀಖು. ಆಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಓಹಾಯೋ ರಾಜ್ಯದ ಕೊಲಂಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೇಮ್ಸ್‌ಗೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ದುರಾದೃಷ್ಟ ಕಾದಿತ್ತು. ಅಸಫಲತೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದು ಅರ್ಧ ಕುರುಡನಾದ ಜೇಮ್ಸ್. ಮೊದಲೆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಇವನನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಥರ್ಬರ್ 1918ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಪ್ತ ಸಂವೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಥರ್ಬರ್ ಪತ್ರಕರ್ತನಾದ. ಅವನ ಮಾತಿ ನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “After the war I fell back on journalism, Very much like falling back full length on a kit of carpenter tools” ಥರ್ಬರನ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ 1927 ರಲ್ಲಿ

ಅಮೆರಿಕಾದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಸ್ಯಪತ್ರಿಕೆ “ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್” ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಬರಹಗಾರ ಮಂದಲಿಗೆ ಅಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಧರ್ಬರನ ಖ್ಯಾತಿ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಿಂದಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಧರ್ಬರ್ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಲು ತೊಡಗಿದ,

ಧರ್ಬರನ ಹಾಸ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯದು. ತೀರ ಸಹಜ ಸುಲಲಿತ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಧರ್ಬರ್ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನು ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಫಕ್ಕನೆ ನಗೆಯನ್ನು ಮಿಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಬರ್ ಹಾಸ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಗ್ಗುವಂತಹದಲ್ಲ. ಹಾಗಲಕಾಯಿಗೊಜ್ಜು, ಗೋರಿಕಾಯಿ ಸಂಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಲವರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವ ಅಂಚಿಗೆ ಒಯ್ಯುವುದೋ ಹಾಗೆ, ಧರ್ಬರ್ ಶೈಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಬಹುಪ್ರಿಯ. ಧರ್ಬರನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿನ ನಗೆಯ ಅಂಶ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವಂತಹದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ರುಚಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸವಿಯಬೇಕಾದರೆ ಛಾಯಾನುವಾದವಲ್ಲದೇ ಜೇರೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ ಧರ್ಬರನ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಕೊರವಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ “ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದ ದಿನ” “The day the dam broke” ಅನ್ನು ಅ.ರಾ.ಸೇ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನ ಇದು. ಹಗಲುಗನಸುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ! ಈ ಹಗಲುಗನಸುಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನಸಿಗನೇ ಹೀರೋ. ವಾಲ್ಟರ್ ಮಿಟ್ಟಿ ಇಂತಹ ಕನಸಿಗ. “The Secret life of Walter Mitty”ಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ “ಚಿತ್ತ ವಿಹಾರ (ಅಪರಂಜಿ ಆಗಸ್ಟ್ 1987)ರಲ್ಲಿ ಛಾಯಾನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಬರನ ಹಾಸ್ಯದ ಹೂರಣದ ಸವಿಯನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

1950ರಲ್ಲಿ ಧರ್ಬರ್ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಂಧನಾದ. ಅಂಧತ್ವ ಧರ್ಬರನ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊಸಲನ್ನು ಒತ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕುರುಡನಾದ ನಂತರವೂ ಅವನು ಅನೇಕ ಕಥೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಒರೆಯಿಸಿವ. 1961ರ ನವೆಂಬರ್ 2ನೇ ತಾರೀಖು ಧರ್ಬರ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದ, ಆದರೆ ಧರ್ಬರ್‌ನ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಇಂದಿಗೂ ನಳನಳಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ.

ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದ ದಿನ

ಇವಾದುದು ಹೋದವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮರಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆರೆಗಳು ಡಲೆಸರ ಯೋಜನೆಗಳಂತೆ ಫಟಾಫಟಾಂತ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟು- ನಮ್ಮೂರಿನ ಮರಿಕೋಸಿ ನದಿಗಳು ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಚತ್ರದುರ್ಗವೂ ಒಂದು ಮಿಂಚು ಆಸ್ಸು ಅಥವಾ ಬಿಹಾರವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಯನ್ನು ಜನಗಿಹಳ್ಳಿ ನುಂಗಿದ ಮರುದಿನ. ತುಪ್ಪದಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಯ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಬೆವ್ವಾದ ದಿನದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ.

ಆ ದಿನ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಾಹಲ ಉದ್ಭವಿಸಿದಷ್ಟು ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ಒಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಆ ಕೆರೆಗೆ ಮೂರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಕೋಡೀಹಳ್ಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರು, ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಾ ನದೀ ದಡದಲ್ಲಿ ದಿಬ್ಬಾ ಘರ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಓಡಿದ ಮಳೆ ಜಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಕೋಡಿಯ ಹಳ್ಳಿ ಉಕ್ಕಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸೂರ್ಯನ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದಿತು, ಮಳೆಯೇನು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷಬೆಂಗಳೂರು ಮಗಳಿಗೂ ಡಲೆಸನ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರನಿಗೂ, ಮಲೆಂಕೋಪನ ಮಗಳಿಗೂ, ಐಕನ ಪುತ್ರನಿಗೂ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾಯಿಗೂ ನರಿಗೂ, ತೋಳನಿಗೂ ಕುರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸುಮಾರು. ಬಿಸಿಲುಮಳೆ. ಕಾಪುನ ಜಿಲ್ಲೆ. ಹಸಿರೆಲೆವು ಮರಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮೇಘ. ಗುಡುಗು. ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಗುಡುಗಿನಂತಹ ವಾರ್ತೆ. 'ಒಡೆಯಿತು ಕೆರೆ' ಎಂದು ಗುಂಡವ್ವ ಕೂಗಿದ. ಶೆಟ್ಟಿ 'ಒಡೆಯಿತು' ಎಂದ, 'ಬಂತು ನೀರು' ಎಂದ ಪಿಂಜಾರ ಗುಂಡವ್ವ ಬುಡ್ಡ. 'ಕೊಚ್ಚಿತು ಉರು' ಎಂದ ಜಂಬಯ್ಯ 'ಹೊಂ' ಎಂದರು ಜನರೆಲ್ಲ. 'ಒಂತು ನೀರು' 'ಕೇಳು ಕಾಲು' 'ಕಾಲು ಕೇಳು' 'ಎಮ್ಮೆ ಹಟ್ಟಿ ಕಡೆ ಒಡು' 'ದೊಗ್ಗನಾಳಿಗೆ ಸಹಸ್ರ ಕಂಠಗಳು ಒರಲಿದವು. ಕೊನೆಗೆಲ್ಲರೂ 'ಬಂತು' 'ಬಂತು' ಎಂದರು, ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಂಗಸರು 'ತಿಮ್ಮಿ ಬಾರೇ' 'ಬೋಮ್ಮಿ ಬಾರೇ' ಎಂದು ಒರಲಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕುರಿತು ದಿಂದ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು ರೋಡುಂಟನವಾಯ್ತು. ಜನಿವಾರ ನಾವರಿಸಿ, ಜುಟ್ಟು ನೇವರಿಸಿ 'ಬಂತು' ಎಂದು ಕೂಗಿದರು ಓಡಿದರು. ಮಳೆ ಜಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಮಾಸ್ತರು ಸೀಮೆ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಹಿಡಿದೇ 'ಬಂತು ಬಂತು' ಎಂದು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ದೆವ್ವದ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರಲ್ ಮೇಷ್ಟರು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು 'ದೆವ್ವ ದೆವ್ವ' 'ಬಂತು ಬಂತು' ಎಂದು ಹುಡುಗರೂ ಓಡಿದರು.

ಫೋಲೀಸ್ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ. ಇ. ಕೈಟಭ ಭಂಜನರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು 'ಬಂತು' ಎಂದು ಬೆದರಿವ ಗಿಡಗನಂತೆ ಅವರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರು. ದಫೇದಾರ್ ಮಧು ಸೂವನಯ್ಯ 'ಹುಲಿ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಕನಿಷ್ಟ ಒಳ್ಳೆಗಳು ಅವರ ಓಂದೇ ಕಾಲುಕಿತ್ತರು. ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮಾನವರ ಮುಂದೆ ಏಳು ಬೀಳುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗಿತು.

ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸಂಕುಲವೆಲ್ಲಾ ಪಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಪರಿಸಿತ್ತು. 'ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗ್ರತೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಾನೂ ಓಡಿದೆ. ಏನು ಓಟವದು. ಒಲಂಪಿಕ್ ರಿಲೇ ರೇಸಿನಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಓಟ ಕಾಣಿಸದು. ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಾರ್ವಾಡಿ ಮಂಗೂಮಲ್ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂತೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ 'ಆಗಯಾ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಬೊಜ್ಜು ಹೊಟ್ಟೆ ನಗಾರಿಯಂತೆ ಧಡ ಧಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ, ಅವನ ಮುಂದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜವರಾಯರು ಲೀಡ್‌ಕೊಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನೆವರ್ ಸೇಡೈ' ಕುದುರೆ ಅವರಿಂದಲೇ ಓಟವನ್ನು ಕಲಿತು, ಈ ವರ್ಷ ಡರ್ಬಿ ಗೆದ್ದಿರಬೇಕು. ಕೃಶದೇಹ ಅವರದು. ಚಾರ್ ಆಂಜಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕ್ವೆತೋ ಸ್ಕೂವ್ ಜೋತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಹೊಸಾ ಹೊಸ ಉಲ್ಲನ್ ಸೂಟಿಗೆ ಮೂರುಮಣ ಮದರಿಂಡಿಯಾ ಪೆತ್ತಿತ್ತು, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿದ ಸಿಗರೇಟು ಆರಿಹೋಗಿ ನೆನೆದು ತೊಪ್ಪೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನವರು ಬಿಸುಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬಿಸುಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದು ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ? ನಾನು 'ಸಾರ್' ಎಂದೆ. 'ಏನದು ಬಂತು' ಅಂತಾರಲ್ಲಾ ? ಎಂದವರು ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ರೇಸಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. 'ನೀರು, ಕೆರೆ ಒಡೆದಿದೆ ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ಶಬ್ದ ಎಂವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ಶಬ್ದ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಜೀವದಾಸೆ ಹಾರಿತು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮೂರ್ತಿ ಓಡಿಬಂದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು ಅವನು ಸಂಗೀತ ಪ್ರಿಯ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ 'ಓದೂರು ಜಾನವಾಲೇ' ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾಪಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಓಡಿದೆವು. ಮೂರ್ತಿ 'ಬಂತೂ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ತಿದಿಯೆ ನೊತ್ತಿದ. ಭೋರ್ಗರೆದಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಜವರಾಯರು. 'ಅಯ್ಯೋ ಬಂದೇ ಬಿಡ್ತು ಎಂದು ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು. ಸೇಟ್ ಬಿದ್ದು 'ಅರೇ ಮೈ ಮರ್‌ಗಯಾ' ಎಂದ. ನನ್ನ ಓಟವ ಪೇಗ ತಗ್ಗಿತ. ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರುತಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಓಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೋಡಿದ. ಅವನು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಮುಂದುವರಿದ ಅವನು ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಭೋರ್ಗರೆತ ಕಡಿಮೆ ಯಾಯ್ತು. ಮಳೆ ನಿಂತಿತು. ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನೆಲಕಾಣಿಸಿತು. ಆಕಾಶ ನಿರ್ಮಲ ವಾಯ್ತು.

‘ಕೆರೆ ಒದೆದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಾನು ಕೂಗಿದೆ. ಯಾರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಮರುದಿನ ಯಾರೂ ಕೆರೆಯೊಡೆದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ ಗುಂಡಪ್ಪ ಕೈಬಿಚ್ಚಿ ಭಂಜನ, ಹೆಡ್ಡುಮಾಸ್ತರು, ಕೆರೆ ಒದೆದ ಸುದ್ದಿ ಬೇಡ, ಕೆರೆ ಎಂದರೇ ರೇಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜವರಾಯರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಂದರೆ ನಾಕು ಕಾಲ್ನಡುಕ ದೂರದಲ್ಲೇ ನಾವು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವರ್ಷ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತವೂ ವಿಕಟಿಸಿರುವ ಯೂಫ್ರೇಟಿಸ್, ಡಾನ್ಯೂಬ್, ಕೋಸೀ, ಗಂಡಕೀ, ಬ್ರಹ್ಮವತ್ಸಾ ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಓದಿದವರಾರೂ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಹ ವರಿಹಾರ ನಿಧಿಗೆ ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದ ಒಂದು ಕುರುಡು ಕಾನೂ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮೂರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಜವರಾಯರು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ‘ಬಂತು, ಬಂತು’ ಎಂದೆ. ಜವರಾಯರು ರೋಷ ನಂತಪ್ಪ ನಯನಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಹೊರಳಿಸಿ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಚಿತ್ತ ವಿಹಾರ

ಕಪ್ಪು ಕಾರು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು. ಶಾಂತಿ, ರಾಮು ಇಬ್ಬರೂ ಇಳಿದರು. ‘ನಾನು ತರ್ಕಾರಿ ತರ್ತೀನಿ. ನೀವು ಒಂದು ಲೋಫ್ ಬ್ರೆಡ್ ತಂದು ಕಾರಲ್ಲೇ ಕೂತಿರಿ! ಅರ್ದಿಸರಿ ಬ್ರೆಡ್ಡು ತನ್ನಿ, ಸಾಕು!’ ಅಂದು, ಶಾಂತಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದಳು. ರಾಮು ಮುಂದೆಯೇ ಇದ್ದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ‘ಒಂದು ಬ್ರೆಡ್ ಕೊಡಿ’ ಅಂದ. ‘ಮಿಲ್ಕ್ ಲೋಫ್ ಕೊಡಲೋ, ಫ್ಲೂಟಾ ಇರೋದು ಕೊಡಲೋ ಸಾರ್?’ ಅಂದ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲೀಕ. ರಾಮು ಫ್ಲೂಟಾ ಇರೋದೇ ಕೊಡಿ!’ ಅಂದ. ಅದನ್ನ ತಂದು, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೂತ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಗುಂಪು ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನ ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ರಾಮು ತಲ್ಲೀಸನಾದ.....

‘ಸಾರ್ ಇವತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರೂ ಬಹಳ ಕೋಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಆಗೋದಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಗಲಾಭ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಯೂನಿಯನ್ ಲೀಡರ್ ರಾಮುಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊರದಿಗೆ ರಾಮು, ಅವನ ಆಪ್ತರು ಮೂರು ಜನ ಹೋದರು, ರಾಮು ಹೇಳಿದ 'ನಿಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಮುಷ್ಕರ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೊನೇ ರಕ್ತದ ಹನಿ ಇರುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಹರ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದೆ!' ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಧ್ವನಿ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿನಂತೆ ಹರಿತವಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಲೆ ಬಾಗಿದರು. 'ರಾಮು ಅವರೇ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಮುಷ್ಕರ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು!' ಅಂತ ದೀನರಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ರಾಮು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತು! ಮುಷ್ಕರ ನಿಲ್ಲು! 'ಬ್ರೇಡ್ ತಂದ್ರಾ?' ಶಾಂತಿ ಕೇಳಿದಳು, ರಾಮು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ. 'ತಂದೆ' ಅಂದು ಕಾರ್ ಸ್ವಾರ್ ಮಾಡಿದ.

'ಪಾವುಗೆ ಎರಡು ನೋಟ್ ಬುಕ್' ಕೊಂಡೋ ಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು ಶಾಂತಿ. ಕಾರು ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು. 'ಇಲ್ಲೇ ಕೂತಿರಿ. ಬಂದೆ'. ಅಂದು ಶಾಂತಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಳು. ಕಾರಿನ ಪಕ್ಕದ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಪೋಸ್ಟರ್ ಇತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಸೈಜಿಂದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ ಚಿತ್ರ ಇತ್ತು-ರೋಗೀನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತಿರೋ ತರಹ.....

'ಡಾಕ್ಟರೇ' ಬೇಗ ಬನ್ನಿ, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ. ನೀವೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು' ಅಂತ ಓಡಿ ಬಂದು ದಣ್ಣದಿದ್ದ ಯುವಕ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ರಾಮು ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಕೈಗೆ ತಗೊಂಡು ಹೊರಟ. ಹಳ್ಳಿಯ ದಾರಿ-ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ಬೇರೆ. ರೋಗಿಯ ಮನೆ ಸೇರಿದರು. ಎರಡು ನಿಮಷದಲ್ಲಿ ರಾಮುಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವನಿಗೆ ಅಪೆಂಡಿಸೈಟಿಸ್ ಆಪರೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು. ತಡಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ರೋಗೀನ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರು ಈ ಆಪರೇಷನ್ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಪೆಷಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಾಗಲ್ಲ ಅಂದರು. ರಾಮು ಹೇಳಿದ 'ಅವನು ಇನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆನೂ ತಡೆಯಲಾರ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡೋದೇ ಸರಿ. ಹಳ್ಳಿ ಡಾಕ್ಟರು ನಡುಗಿದರು, ರಾಮು ಹೇಳಿದಂತೆ ರೋಗಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುವ ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು, ಆಪರೇಷನ್ ಶುರುಪಾಯ್ತು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗೆ ರೋಗಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ರಾಮು ಹೇಳಿದ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊತಾನೆ, ಹೆದರಬೇಡಿ!' ರೋಗಿಯ ತಾಯಿ ರಾಮುವಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು....

"ಇದೇನೋ, ಸಾಧಾ ಬ್ರೇಡ್ ತನ್ನೀ ಅಂದ್ರೆ ಫ್ರೂಟ್ ಬ್ರೇಡ್ ತಂದಿದೀರ," ಅಂತ ಶಾಂತಿ ರೇಗಿದಳು. "ಮರೆತು ಹೋಯ್ತು" ಅಂತ ರಾಮು ತೊದಲಿದ. "ಸರಿ, ನಾನು ಯಾವ ಕೆಲಸಾನೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ" ಅಂದಳು ಶಾಂತಿ. ಕಾರು ಲೈಬ್ರರಿ

ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು. ಶಾಂತಿ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಹೋದಳು. ರಾಮು ಕಾರಲ್ಲೆ ಕೂತ. ವಕ್ಕದ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹುಡುಗರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬ್ಯಾಟುಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೀಮಿತ ಓವರ್ ಪಂದ್ಯ. ಎದುರಾಳಿಗಳ ಟೀಮು ನೂರೈವತ್ತು ರನ್ನಿಗೆ ಅಲೌಟ್, ರಾಮುಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಿಕೆಟ್. ರಾಮು ಟೀಮು ಬ್ಯಾಟ್ ಮಾಡಲು ಶುರು. ಎದುರಾಳಿಗಳ ದಾಳಿಗೆ ತತ್ತರಿಸಿ, ಎಂಟು ಜನ ನಲವತ್ತು ರನ್ನಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ರಾಮು ಬ್ಯಾಟಿಂಗಿಗೆ ಹೊರಟ. ಸಂಗಡಿಗ ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗಿಯಂತೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ! ರಾಮು ಬ್ಯಾಟ್ ಬೀಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ! ಅವನ ಬ್ಯಾಟ್ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ! ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಸಿಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಆಡಿದ. ಸ್ಕೋರು ನೂರ ನಲವತ್ತಾರು ! ರಾಮು ಸಂಗಡಿಗ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಸಂಭವ. ಸದ್ಯ, ಅವನು ಆ ಓವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಒಂದು ಬಾಲನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ. ಈಗ ರಾಮು ಸರದಿ. ಮೊದಲನೇ ಬಾಲು ಭರ್ಜರಿ ಬೌಂಡರಿ ! ಎರಡನೇ ಬಾಲು ಬಾಲು ಸಿಂಗಲ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲ ಮೈದಾನದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಚಂಡ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಟೀಮಿನ ಗೆಲುವಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ರಾಮು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಹೆಗಲು ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ ವೆವಿಲಿಯನ್ ತಲುಪಿದ !....

‘ಕಾರಿಗೆ ವೆಟ್ರೋಲ್ ಬೇಕೆ ? ಶಾಂತಿ ಕೇಳಿದಳು, ರಾಮು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಯಾಕ್ರೀ, ಮೈ ಹುಪಾರಾಗಿದೆ ತಾನೇ?’ ಅಂತ ಶಾಂತಿ ಆತಂಕಪಟ್ಟಳು. ‘ನನಗೇನಾಗಿದೆ ? ಈಗ ತಾನೆ ಸೆಂಚುರಿ..... ರಾಮು ಅರ್ಧ ವಾಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಕಪ್ಪು ಕಾರು ಮನೆಯತ್ತ ಸಾಗಿತ್ತು.

ನಗೆ ಹನಿಗಳು

ಭೈರಪ್ಪ ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

“ಲೇ! ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬ ಯಾವುದೇ?”

“ಅದೇ ಆ ಬಡು ಮೇಲೆ ಕಾಂಪ್ಲಾನ್ ಡಬ್ಬ ಇದೆಯಲ್ಲ, ‘ಸಣ್ಣರವೆ’ ಅಂತ ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿರೋದು, ಅದರಲ್ಲೇ ಸಕ್ಕರೆ ಇದೇ ರೀ.

ತೀರಾ ಅಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಾಗುಲ್ಲ ಈ ಗಂಡಸರಿಗೆ!”

*

*

*

“ಯಾರು ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗ್ತಾ ಇದಾರೆ?”

“ಸಾರ್ ಸೆಕ್ರೆಟ್ರಿ ಶೀಲಾ ಅವರು ಮದ್ರಾಸ್‌ಗೆ S.T.D. ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ”

“ಅದ್ವರಿ. ಆಕೆಗೆ ಫೋನ್ ಉಪಯೋಗಿಸೋದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ”

*

*

*

ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಸುಖಾಂತ್ಯ ಕತೆ

“ನೀನು ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗುತ್ತೀಯಾ?” ಆತ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ” ಆಕೆಯ ಉತ್ತರ

ಮುಂದೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದರು.

*

*

*

ತೂಕದ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಕೆಳಗಿಳಿದಳು.

“ಏನ್ರಿ ತೂಕ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆಯೇ?” ಜಲಜ ಕೇಳಿದಳು

“ಇಲ್ಲ ಜಲಜ, ಈ ಚೀಟಿ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಇನ್ನೂ 2 ಇಂಚು ಎತ್ತರ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅವ್ವೇ!”

ಪುಸ್ತಕ ವಿಮರ್ಶೆ

ನೂರು ಹನಿಗವನಗಳು

ಶಿವನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು
ರಾಮಚಂದ್ರನು
ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದು ತರವೆ ?
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು
ತಪ್ಪು ಅದಕ್ಕೇ
ಮಾಡಿದರವನಿಗೆ ಮದುವೆ.

ಡುಂಡಿರಾಜರ ಹೊಸ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಸ್ಕಾಂಪಲ್ ಇದು. (ನೂರು ಹನಿಗವನಗಳು-ಪುಟಗಳು 64, ಬೆಲೆ-10 ರೂ. ಪ್ರಕಾಶಕರು ಲಿಪಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬ್ಯಾಗಲ್ ರಾಕ್ ರಸ್ತೆ, ಬಸವನ ಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 004). ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಹನಿಗವನಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ, ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಗರಮಾಗರಂ ಖಾರ ಹಾಕಿದ ಡೆಲ್ಲಿ ಹಪ್ಪಳದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಓದುವಾಗ ಹಪ್ಪಳ ತಿಂದಷ್ಟೇ ಖುಷಿ. ಬೇಗ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವ ಹಪ್ಪಳದಂತೆ, ಹಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪುಟ.

ಡುಂಡಿರಾಜರು ಅಪರಂಜಿಯ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದವರು. ಯುಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆ ಓದಿದ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರನ್ನು, ಸಂಚಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಅಂಶ ಯಾವುದು ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ “ಚೂಡೀದಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ದ್ರೌಪದಿ” ಅಂತ ಥಟ್ಟನೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಹನಿಗವನಗಳ ರಚನೆ ಡುಂಡಿರಾಜರಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾದ ಕಲೆ. ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ರಾಸ ಹೊಂದಿಸುವ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ, ಸಮಾಜದ ಓರೆ ಕೋರೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ, ಅನಿಶಿಕೆಗಳನ್ನು ನಗೆಯ ಮೂಲಕ earth ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುವ ಅಂಶ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಕನಃ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ
 ಬಿಡ ಈ ಹುಡುಗಿ
 ಮುಂದು ಹಟ ಓಡಿದ
 ಭಾವಿ ಗಂಡ
 ಅಂತೂ ಇಂತೂ
 ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಮಣಿದು
 ಅವಳನ್ನೇ ಪಾಣಿಗ್ರ
 ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಜೋಕುಗಳನ್ನು ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಯ್ದು ಅದರಲ್ಲಿನ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಕಲೆತ್ತಿಸುವುದು, ಆತ್ಮದ ಇರವನ್ನು ಮಿದಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವಷ್ಟೇ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ತದ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಹನಿಗವನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವೇ ಕೊಂಡು ಓದಿನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಖಂಡಿತಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಶ್ವಾಸನೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ನಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಜನ ಕೊಂಡು ಓದಬೇಕು. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂ. ಮನಿಯಾರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ. ಸ್ವ ವಿಳಾಸ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ ಪುಸ್ತಕದ ಹಾದಿ ಕಾಯುವುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸಬಹುದು. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿಯೇ, ಕೊರವಂಜಿ, ಪಂಚ್‌ಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾದವು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸೆಲೆ, ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಖಂಡಿತಾ ಡುಂಡಿ ರಾಜರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅಪರಂಜಿ ಧೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾಳೆ.

“ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಗೋವಿಂದ” ಅಂತ ದಾಸರೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ !

ಅಂದದೂರು ಚಂದದೂರು ನಮ್ಮೂರು

ಶಾಂತಾ ರಘು

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು)

ಮಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ನೋಡಿ ಬಲು ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. “ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳಕೋ ಅವ್ವ. ಊಟ ಮಾಡೋಣಂತೆ” ಅಂತ ಲೀಲಾ ಅವರ ರೂಮು ತೋರಿಸಿ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ದು.

ಮೂರನೇ ನಿಮಿಷ “ಲೀಲಾ ! ಲೇ ಲೀಲಾ !” ಅಂತ ಅತ್ತೆಯ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಸ್ತು.

ಏನೋ ಎಂತೋ, ನೈಸ್ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿ ಗೀರಿ ಬಿದ್ದೋ ಏನೋ ಅಂತ ಗಡಬಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದ್ದು.

ನೋಡಿದ್ದೆ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ಬಾತ್‌ರೂಂ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದು.

“ಏನಮ್ಮಾ ! ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳಕೊಂಡ್ಯಾ ? ಬಿಸಿ ನೀರು ಕೂಡಾ ಬರತ್ತೆ” ಅಂತ ಲೀಲಾ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅತ್ತೆ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು.

“ಬಿಸಿ ನೀರು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರ್ಲಿ ಕಣೇ. ಒಂದು ಬಕೀಟು, ಚೊಂಬು, ಏನೂ ಇಲ್ವೆ. ಹ್ಯಾಗಾದೋದು? ಅಂದ್ರೂ ಆತಂಕದಿಂದ.

ಲೀಲಾ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ “ಅಮ್ಮಾ, ಅಮೆರಿಕಾದ ಬಾತ್‌ರೂಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಧರಾ ಹಂಡೆ, ಚೊಂಬು ಇರಲ್ಲ, ಬಾತ್ ಟಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಷಪರ್ ಇದೆ- ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ. ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ-ಇಗೋ ಟೆಪ್ಪೂ ವೇವರ್ ಇದ” ಅಂತ ಒಂದು ಬಂಡಲ್ ಟೆಪ್ಪೂ ವೇವರ್ ತೋರಿಸಿದ್ದು.

ಅತ್ತೆ ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು. ರೇಗಿ ದೋಯ್ತು.

“ಏಸಂದೆ ? ಟೆಪ್ಪೂ ವೇವರ್ ಯೂಸ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೆ ? ಅಮೆರಿಕಾ ಅಂದ್ರೆ ಅ ಪಾಟಿ ಕ್ಲೇಸು, ಸಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ಅಂಥಾ ಗಲೀಜು, ಹಾಗೆ, ಹೀಗೆ ಅಂತ ಲೆಪ್ಪರ್ ಹೊಡೀಪೀರಲ್ಲೆ ?

ಇದೇನಾ ನೀವು ಕ್ಲೇನಾಗಬೋದು? ಗ್ರಹಚಾರ! ಗ್ರಹಚಾರ! ಏನೇ ಇಲ್ಲಿ ಲೀಲೂ! ನಂಗೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಬಕೀಟು, ಮಗ್ಗು ಇದ್ರೇನೇ ನಾನು ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೋಳೋಮು! ಟಿಪ್ಪೂ ಹೇಪರ್ರಂತೆ! ಖರ್ಕು! ಖರ್ಕು! ಛೀ! ಧೂ!" ಅಂತ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ತಣ್ಣಗೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟು!

ಇದ್ಯಾವುದೋ ಇದಿರು ನೋಡದ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಮಗಳಿಗೆ! ತಕ್ಷಣ ಹದಿನೈದು ಮೈಲಿ ದೂರವಲ್ಲಿದ್ದ ದಿಪಾರ್ತ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಟೋರಿಗೆ ಕಾರಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಿ. ಎರಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಕೀಟು, ಎರಡು ಮಗ್ಗು ತಂದ್ರೇಲೇನೇ ಅತ್ತೆ ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೊಂದು, ಊಟಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿದ್ದು!

ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗೋ ತನಕ ಒಂದೆರಡು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟುಗಳು ಆದ್ವು ಅತ್ತೆಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೇಲಿ. ಬಾಳಕ ಕರೀತಾಯಿದ್ದು ಒಂದಿನ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ "ಪೀ! ಪೀ!" ಅಂತ ಒಂದೇ ಬೊಬ್ಬೆ. ಕೈ ಕಾಲು ನಡುಕ ಅತ್ತೆಗೆ. ರಾಯರಿಗೂ ಏನೂಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ಬೇಗ, ಸ್ನೇಹಿತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಗಳಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದು.

"ಬೇಗ್ಬಾವ್ವಾ! ಏನೋ ಅಲಾರಂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೊಡ್ಕೋತಾಯಿದೆ ಏನೋ, ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಟೇಕೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾಯಿಲ್ಲ!"

ಓಡೋಡಿ ಬಂದ ಲೀಲೂ "ಅಯ್ಯೋ! ಇದು fire alarm ಅವ್ವಾ! ಏನಾಯ್ತು? ಅಂತ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ರೆ - ಒಂದೇ ಘಾಟು, ಬುಗಬುಗನೆ ಹೋಗೆ, ಥಾಳಾಗಿ ಒಲೆ ಉರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾಳಕ ಕರೀತಾಯಿದಾರೆ ಅತ್ತೆ!

"ಅಯ್ಯೋ ಅವ್ವಾ! ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ fire alarm ಹೊಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ! ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಮರವ್ವಟ್ಟೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತ ಮೊದ್ಲು ಒಲೆ ಆರ್ನ್, exhaust fan ಹಾಕಿದ್ವು

"ಅದೇನೋಮ್ಮ! ಈ ಆದೇರಿಕಾಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದಕ್ಕೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲಾರಂ ಬಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ! ಕಾರಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಬೆಲ್ಟ್ ಹಾಕೊಳ್ಳಿದ್ರೆ ಅಲಾರಂ, ಡೋರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಅಲಾರಂ, ಮೈಕ್ರೋವೇವ್, ಪಾಪಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್, ಟೋಸ್ಟರ್-ಎಲ್ಲಾ ಸರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಕುಯೋ ಮರೋ ಅಂತ ಕಿರಿಚ್ತಾನೇ ಇರತ್ತೆ!" ಅಂತ ಅತ್ತೆ ಆಚ್ಚರಿಪಟ್ಟು.

“ಇದೇನೇ ಲೀಲಾ ! ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಲ್ಲಾ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ! ಲೈಟ್ ಹಾಕೋಕೆ ಸ್ವಿಚ್ಚನ್ನ ಕೆಳಗಿಂದ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿಕು ! ಸಲ್ಲಿನ ಬಲದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸ್ಪೀಕು ! ರೋಡಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರುಗಳೂ ಬಲಗಡೆ ಬದಿ ಹೋಗತ್ವೆ ! ಸ್ಟೇರಿಂಗ್ ವ್ಹೀಲ್ ಎಡಗಡೆ ಇದೆ ! ಎಲ್ಲಾ ತಲೆ ಕೆಳಗು ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ !” ಅಂತ ಅತ್ತೆ ಕುತ್ಯೊಂಡು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡು.

“ಅದು ಹಾಗೆ ಕಣೇ ಸುಬ್ಬೀ ! ಇಂಡಿಯನ್ಸ್ ನಾವೇನೇನು ಮಾಡ್ತೀವೋ, ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕರೆಕ್ಟಾಗಿ ಉಲ್ಪ ಮಾಡೋದೇ ಅಮೇರಿಕನ್ಸ್‌ಗೆ ಇಷ್ಟ” ಅಂತ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಯ್.

ಮಗಳಿಗೆ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಉಪಚಾರ ನಡೀತಾಯಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಲಾನಿನಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕೊಂಡು ಗಾಳಿ ನೇವಿಸ್ತಾಯಿದ್ರ ಎಲ್ಲಾ. ದೂರ ದೂರ ಮನೆಗಳು, ನಿರ್ಜನ ರಸ್ತೆ.

“ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಡ್ಕೋದೇ ಇಲ್ವೇನೋ ? ರೋಡಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರೆ ಪಿಳ್ಳೆ ಇಲ್ಲಾ ನೋಡು ! ಕೊನೇಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಹಸು ಸಹ ಓಡಾ ದೊಲ್ವೆ ? ಅದ್ದರಿ ಎದುರ್ಮನೇ ಯಾರ್ಲೆ ?”

“ಜಾನ್ ಆಂಡ್ರೂಸ್ ಅಂತ ಅವ್ವಾ. ಗಂಡ, ಹೆಂಡ್ತಿ, ಇಬ್ಬು ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ” ಅಂತ ಲೀಲಾ ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದಾಗ, ಎದುರ್ಮನೆಯಿಂದ ಹುಡುಗೀ ರಿಬ್ಬು ಹೊರಗೆ ಬಂದು “ಹಾಯ್ ! ಆಂಟೀ !” ಅಂತ ಕೈ ಬೀಸಿದ್ರ.

“ಸೂಸೀ ! ಅಲಿಸಾ ! ಕಂ ಮೀಟ್ ಮೈ ಮಾಮ್ !” ಅಂತ ಲೀಲಾ ಕರೆದ್ಲ.

ಹುಡುಗೀರೈ 16, 17 ವರ್ಷಗಳು. ಒಳ್ಳೇ ನಿರ್ವಂಜನೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ರ 5 ಅಡಿ ಹತ್ತಂಗುಲ ಎತ್ತರ.

“ಒಳ್ಳೇ ಅರಬ್ಬೀ ಕುದುರೆಗಳ ಧರಾ ಬೆಳೆದಿವೆ” ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಅತ್ತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ.

ಸೂಸಿ, ಅಲಿಸಾ ಇಬ್ಬೂ ಓಡಿ ಬಂದು ಹತ್ರ ಕೂತ್ರು.

“ಏನಾಯ್ತು ಸೂಸಿ ? ವೀಕೆಂಡ್ ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ರಿ ? ಮುಖ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಾವಟ್ಟೆ ಸನ್‌ಬರ್ನ್ ಆಗ್ಲೋಗಿದೆ !” ಅಂತ ಲೀಲಾ ಕೇಳಿದ್ಲ.

“ಓ ಆಂಟೀ ! ಸನ್ ಬೇದಿಂಗ್ ಓವರ್ ಆಗ್ಲೋಯ್ತು ! ಹಾರಿಬಲಾಗಿ ಮುಖಿ ಎಲ್ಲಾ ಬರ್ನ್ ಆಗ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ. ದಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಹೋಗಿದ್ದಿ!” ಅಂತ ಹುಡುಗೀರು ಹಲುಬಿದ್ದು.

ಅತ್ತೆಯ ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟುಗಾಯ್ತು. “ವ್ಹಾಟ್ ? ಸನ್ ಬರ್ನ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ದಾಕ್ಟರ್ ? ಒಂದು ಟೊಮೇಟೋನ ಹೆಚ್ಚಿ ದಿನಾ 5, 6 ಸಲ ಉಜ್ಜಾ ಬನ್ನಿ. ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಷನ್ ಬರತ್ತಾ, ಇಲ್ಲಾ ನೋಡಿ !” ಅಂತ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ್ದು.

ಹುಡುಗೀರಿಬ್ಬೂ ಚಾಚೂ ತವ್ವೆ ಅತ್ತೆಯ ವೈದ್ಯ ಫಾಲೋ ಮಾಡಿದ್ದೂ ನಿಜ, ಒಂದ್ವಾರ್ಡಲ್ಲಿ ಅವರ ಸನ್‌ಬರ್ನ್ ಮಂಗಮಾಯವಾಗಿದ್ದೂ ನಿಜ !

ಪರಮಾನಂದ ಹುಡ್ಗೀರೆ ! ಹೊಳೀತಾಯಿದ್ದ ಮುಖಗಳನ್ನು ತೋರಿಸ್ತಾ “ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಆಂಟೀ ! ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಮೆಡಿಸನ್ ನಿಮ್ಮ !” ಅಂತ ಅತ್ತೇನ ಆಲಾ ಕ್ಕಾಗಿ ಎತ್ತೊಂಡು ಕುಣಿದಾಡಿಬಿಟ್ಟು ! ಕಪ್ಪ ಏನಿಲ್ಲ ಆವ್ರಿಗೆ ! ಅತ್ತೆಯ ಎತ್ತರ ಐದೇ ಅಡಿ !

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ, ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡೋಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದ ಮಿಸೆಸ್ ವಿಲಿಯಂಗೆ ವಿಪರೀತ ತಲೆ ಸಿಡಿತ. ಬಿಸಿ ಕಾಫೀಲಿ ಎರಡು ಆಸ್ಟೀನ್ ನುಂಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ನೋಡಿದ್ದು ಅತ್ತೆ. ಆರ್ಥ ಕಪ್ ಹುಣಸೆ ನೀರಿಗೆ ಒಂದು ಚಮಚ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರೆಸಿದ್ದು.

“Try my medicine, ಮಿಸೆಸ್ ವಿಲಿಯಂ!” ಅಂತ ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು.

ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ಕರೆಕ್ಟ್ ! ಆರ್ಥ ಗಂಟೀಲಿ ವಿಲಿಯಂ ತಲೆನೋವು ಪರಾರಿ !

“ಮಿಸೆಸ್ ರಾವ್ ! ಟೆಲ್ ಮಿ ! ಯಾವ ಧರಾ ವೈದ್ಯ ನಿಮ್ಮ ?” ಅಂತ ಆಕೆ ಆನಂದ ಪಟ್ಟು.

“ವೈದ್ಯ ಏನ್ಬಂತು ವೈದ್ಯ ? ಕಾಗೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕೂ ಹಣ್ಣು ಬೀಳೋಕೂ ಸರಿ ಹೋಯ್ತಂತೆ ! ಇವಳು ಏನೋ ಕೊಡೋದೂ, ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾಗೋದೂ, ಕಾಕತಾಳೀಯ ನ್ಯಾಯ ಅಷ್ಟೆ !” ಅಂತ ರಾಯ್ ಹೆಂಡತೀನ ರೇಗಿಸಿದ್ದು.

“ಓ! ಓತ್ತಲ ಗಿಡ ಮದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹಂಗಿಸ್ತೀರಾ? ಯಾವ ವೈದ್ಯ ಆದ್ರೇನು? ವಾಸಿಯಾಗೋದು ತಾನೆ ಮುಖ್ಯ?” ಅಂತ ಸುಬ್ಬತ್ತೆ ತಿರುಗುಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು. ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ವೈದ್ಯ? ಕಾಗೆ ಬಲ್ಲುದೇ ಕೋಗಿಲೆಯ ಸುಸ್ವರಾನ?” ಅಂತ ತಾವೂ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಗಾದೆ ಹೇಳಿದ್ದು! ಸಿಜ ಹೇಳಿದ್ದೆ - ಅವರ ವೈದ್ಯ ಆಯುರ್ವೇದಾನೋ, ಆಲೋಪತೀನೋ, ಹೋಮಿಯೋಪತೀನೋ, ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಜ್ಜಿಯ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯ ಕಾಲ ದಿಂದ, ಅವರ ಮನೆತನವ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಇಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು-ಈ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ವೈದ್ಯ!

ಮೂರನೇ ಮನೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹ್ಯೂಬರ್ಟ್‌ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ Arizonaಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ವಿಪರೀತ ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆ ಆಗ್ಲೋಗಿತ್ತು. ಅತ್ತೆ ಯಾವ ಮುಲಾಜೂ ಇಲ್ಲೆ ಪೇಳಿದ್ದು “ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲೋಷನ್‌ಗಳಿವೆ. ಆದ್ರೂ ನಂದೊಂದು ರೆಮಿಡಿ ಇದೆ. ಟ್ರೈ ಮಾಡಿ. ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದ ಪಾಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಮಾರ್ ಮಾಡ್ತಾ ಬನ್ನಿ. ಒಂದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ”

ಮಿಸೆಸ್ ಹ್ಯೂಬರ್ಟ್ ಕಿವಿಗೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆಯ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ವಿಷಯ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವರ ವೈದ್ಯಾನ ಶಿರಸಾ ಪಾಲಿಸಿ, ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು.

ಅತ್ತೆ ಸ್ನಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪೇಷಂಟ್ ಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿದ್ದು. “ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಶುರು ಮಾಡ್ಬಿಡೇ. ‘ಸುಬ್ಬಿ ಸುವೈದ್ಯ ಶಾಲೆ’ ಅಂತ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಡಾಲರ್ ಸಂಪಾದ್ನೆ ಮಾಡ್ಬಹುದು” ಅಂತ ರಾಯ್ರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅತ್ತೆ ಕನ್ನಿಡರ್ ಮಾಡ್ಬಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ.

ಕಾರಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಊರೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದ್ದು ಇಬ್ಬೂ. ಅತ್ತೆ ವಿಪರೀತ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ತೋಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಗಮನಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು. ಟೀಕೆಗಳೂ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹರಿತಾಯಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಫಲಕಗಳು ಬೆಡಗಿನ ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳು.

ಯಾವುದೋ ಸರ್ಕ್ಯೂಲಿನ ಸ್ವಾವ್ ಸೈನಿನಲ್ಲಿ ಕಾರು ನಿಂತಿತ್ತು. “ರೀ! ರೀ!” ಅಂತ ಅತ್ತೆ ಬಲು excitement ನಿಂದ, ಪಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಯಜಮಾನ್ಯನನ್ನ ತಿವಿದರು.

“ಏನೇ ಈಗ ?”

“ಅಲೋಡಿ ಆ ಆದ್ವರ್‌ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟು!”

“ನೋಡ್ವೆ!”

“After shave lotion ದು!”

“ಹೌದು !”

“ಬರೀ ಹುಡ್ಗೀರೇ ಪೋಸ್ ಕೊಡ್ತಾಯಿದಾರೆ !”

“ಹೌದು !”

“ಬಟ್ಟೇನೇ ಹಾಕೊಂಡಿಲ್ಲ !”

“ಹೌದೇ ?”

“ಏನ್ ಹೌದೆ ? ಯಾಪಾಟಿ ದೊಡ್ಡ ಜಾಹೀರಾತು ! ಬರೀ ಬಿಕಿನಿ ಬಿನ್ನಾಣ ಗಿತ್ತೀರು ! ಕಣ್ ಕಾಣ್ತೊಲ್ಲೆ?”

“ಕಾಣ್ತೆ ಕಣೆ” ಅಂದ್ರು ರಾಯ್ರು ಕಸಿವಿಸಿಯಿಂದ, ಪಾವ.

ಅವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಗ್ರೀನ್ ಲೈಟ್ ಬುದು ಕಾರು ಮುಂದೆ ಹೋಯ್ತು.

ಅಮ್ಮನ ಈ ಅವಾಂತರ ನೋಡಿ ಮಗಳು, ಅಳಿಯ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರು.

“ಅಲ್ಲಾರೀ ! ಯಾವ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಮಾಡೆಲ್ ಮಾಡೋದೂ ಅನ್ನೋ ವ್ಯವದಾನಾನೇ ಇಲ್ದೆ ಹೋಯ್ತು ? ಇನ್ನೇಲೆ ರೇಜರ್ ಬ್ಲೇಡಿಗೇ ಹೇಮಮಾಲಿನಿ, Lakme ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ಗೆ ಕಪಿಲ್‌ದೇವ್ ಯಾಕೆ ಮಾಡೆಲ್ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್?” ಅಂದ್ರು ಅತ್ತೆ.

“ಹೌದು ! ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ಬಾರ್ಡ್ ?” ಅಂದ್ರು ಪತಿರಾಯ್ರು. ಒಂದೊಂದ್ನಲ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಕೋಲೇಬಸವನ ಪಾಲಿಸಿಯೇ ಬೆಸ್ಪ್ ಅಂತ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದು ರಾಯ್ರು!.

(ಸಶೇಷ)

ಎಂದೂರೋ ಮಹಾನುಭಾವುಲು !

ಗೌತಮ

ಪದ್ಧಿ ಕೇಳೋ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು (ಉದಾ: ಕಮಲಾಹಾಸನ್‌ನ ಸಿನಿಮಾಗಳು, ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳು, ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ) ತಪ್ಪಿ ಸಲು ನಮ್ಮ ತಾತ ಕಲಿಸಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತೀನಿ. ಆದರೂ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕಾಗೊಲ್ಲ, ಅಂಥಾ ವೇಳೆಲಿ ಒಚಾವ್ ಆಗೋದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ.

ಥಿಯೇಟರ್‌ನ ಲೇಟಾಗಿ ಸೇರೋ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು, ರಜ ಇರೋದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ (ನನಗೆ ಮಾತ್ರ, ಅವಳಿಗಲ್ಲ) ಅ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೇ ಹೋಗೊ ತರಹ ಅವಳನ್ನು ಒಲಿಸೋದು, ತಲೆ ಇರೋವರೆಗೂ ತಲೆನೋವೂ ಇರಬಹುದಾದ್ದ ರಿಂದ 'ತಲೆ ಸಿಡೀತಾ ಇದೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರ ಮನೆ ಭೇಟಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕೋದು, ಮುಂತಾದ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಹಲವಾರು ಸರ್ತಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೆಲವಾರು ಸರ್ತಿಯಾದರೂ ಫಲ ನೀಡಿವೆ.

ನಾನಿನ್ನೂ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಕಲಿಯೋದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.

'ಕೆಲವಂ ಬಲ್ಲವರಿಂದ ಕಲ್ತು ಅಂತ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಎಂದೂರೋ ಮಹಾನುಭಾವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ತಂತ್ರವನ್ನೂ ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಸಕ್ಸೆಸ್ಸೂ ಆದೆ. ಆ ತಂತ್ರವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ. ಮುಂದೂಡೀ, ಮುಂದೂಡೀ, ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡೋಕೆ ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲ ಆನ್ನೋಸ್ತಿ ತಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಪದ್ಧಿಯ ಮೆಚ್ಚಿನ ನಾಯಕ ಕಮಲಾಹಾಸನ್‌ನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

'ನೋಡೀ ನಿಮ್ಮವಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ನಾಲ್ಕೂವರೆಗೆ ಸಿನಿಮಾ, ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಡೋದು, ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ವಾಪಸ್ ಬರೋದೂ, ಇವೆಲ್ಲ ನಂಗೊತ್ತು. ನೋಡೀ, ಈಗ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ. ಇನ್ನೊಂದರ್ಧ ಗಂಟೆಲಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆ

ಬಿಡಬೇಕು' ಅಂದಳು. ಅರ್ಥಗಂಟೀರಿ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಹನ್ನೊಂದೂ ದರೇಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆ ಬಿಡೋದು ಯಾಕೆ ಅನ್ನೋದು ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಥ ಆಗಲಿಲ್ಲ. 'ಆಯೋ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಟು ಬಿಡೋಣ' ಅಂದೆ-ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಅಂತ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಸರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಪೂರ್ವಿಯಾಗದ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹೊರಟಳು. ಅವಳಿಚ್ಚೆ (ಅಪ್ಪಣೆ)ಯಂತೆ ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲೇ ಹೊರಟೆವು. ಅದಕ್ಕೇಂತ ಒಂದೈದು ರೂಪಾಯಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಥಿಯೇಟರ್ ತಲು ಪಿದ್ಯೂ ಆಯ್ತು. ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೂ ಆಯ್ತು. ಆಮೆಯಂತೆ ಮುಂದೆ ಹೊರಟೆವು. 'ಟಿಕೆಟ್ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತೋ ಏನೋರೀ?' ಅಂತ ಹೃದಯಾಂತ ರಾಳದಿಂದ ತನ್ನ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದಳು. 'ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು ಪದ್ದೀ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗತ್ತೆ' ಅಂತ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದೆ. ಕೌಂಟರ್‌ಗೂ ನಮಗೂ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಜನರಷ್ಟು ಅಂತರ. ಟಿಕೆಟಿಗೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ ಸಮಯ. ಇನ್ನು ಮೂರು ಜನ ಟಿಕೆಟ್ ತೊಗೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ಸರದಿ ನನ್ನದೇ.

'ಪದ್ದೀ' ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉಸುರಿನಲ್ಲೇ ಕೂಗಿದೆ.

'ಏನ್ರೀ ?'

'ಎಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗಿಹೋಯ್ತೆ?' ಅಂದೆ-ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

'ಏನಾಯ್ತೀ?'-'ಬೇಗ ಹೇಳಿ' ಅನ್ನೋತರಹ ರಾಗ ಎಳೆದಳು.

'ನೋಡು ಪರ್ಸ್ ಇರಬೇಕಾದ ಪ್ಯಾಂಟ್‌ನ ಮನೇಲೇ ಬಿಟ್ಟು..... ಛೇ ಈ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಹಾಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲೇ! ಛೇ ಛೇ ಛೇ ಛೇ ಛೇ ಛೇ ಎಂಥಾ ಕೆಲಸ ಆಗಿ ಹೋಯ್ತಲ್ಲೇ' ಅಂದೆ. ಗಲಿಬಲಿಗೊಂಡೆ. ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡೆ. ಬೇರೆ ಜಾಗವೇನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗ್ತಿತ್ತೋ? ಕ್ಯೂನಿಂದ ಮಲ್ಲಗೆ ಆಚೆ ಬಂದೆ. ಪದ್ದಿಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

ಎಂದೂರೋ ಮಹಾನುಭಾವುಲು ಅಂದರಿ ಕೇ ವಂದನಲ್ಲು !

ಮಾಸಾಂತ್ಯದ ಪಾಲುಗಳ ಅಧಃಪತನ
(ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿ ಆಧಾರ)

ಪಾಲಾಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಕರ್ಬಿಯಿಂದ

ಎದೆ ಗರ್ವ ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು-ಕರ್ಬಿ, ಹಿಂದೆಯೇ ಎಚ್ಚರಿ ಸಿದ್ದೆ. ಮೇಲೇರಿದ್ದು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲೇಬೇಕು. ಗಲ್ಲಿಗೆ ಬದವಳು ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕು.

ನಾಜೂಕು ಸೂಚ್ಯಂಕ. ಕಳೆದ ವಾರ ಆರುನೂರು ಕೆಳಗಿಳಿದಿತ್ತಲ್ಲ. ಈ ವಾರ ಮತ್ತೆ ಮುನ್ನೂರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮಣ್ಣು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಪಾಲುಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಮೂಗು ಮುಂದುಮಾಡಿ ನೀರಿಗೆ ಸುರಂಗ ಹೊಡೆದಿವೆ. ಭಾರೀ ಗೂಳಿ ಕೆಲಸಗಾರನೊಬ್ಬನು, ಭದ್ರಪಾಲಗಳ ಬ್ಯಾಂಕ್ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿರುವ ನೆಂಬ ವದಂತಿ ತೀವ್ರ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಹಿಡುವಳಿ ಗಳನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮಾರಾಟಗಾರರೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಪಂಜು ಹಚ್ಚಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತರಲು ಮುಪಾಚಾ (ಮುಗಿಲುಹಳ್ಳಿ ಪಾಲು ಚಾಟಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ) ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿದರು-ಮಾರುವವರಿಗೆ, ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು-ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ.

ದುರ್ಬಲ ಶೃತಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಮಾರಾಟಗಳು ಇನ್ನು ಮುಳುಗಿದವು. ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಕೆಲವು ಪಾಲುಗಳು ಭಾಗಶಃ ಚೇತರಿಸಿದವು. ಗೊತ್ತಾದ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಕರಡಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಗದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಹರ ಡಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು, ದುರ್ಬಲ ಮೂಲಭೂತಗಳನ್ನಳ್ಳ ಪಾಲು ಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನರ ದೌರ್ಲಲ್ಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ನೂರು ಅಂಕಗಳಿಳಿದರೆ ಗತಿಯೇನು ? ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲೂ ಇನ್ನೂರು ಅಂಕಗಳಿಳಿದವು.

ಸರ್ವಂ ಸುಳ್ಳುಮಯಂ ಜಗತ್

ಪರಮೇಶ್ವರ ಶರ್ಮಾ

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಧತ್ ಈ ಗಾದೆ ಶುದ್ಧ ಯೂಸೆಲಿಸ್. ಈ ಗಾದೆ ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗಾದೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಸುಳ್ಳಿಗೆ ಸಾವಿಲ್ಲ. ಅಂತ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಸುಳ್ಳೆಂಬದು ಸೂರ್ಯೋದಯದಂತೆ ಉದಯಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ ಎನ್ನದೆ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ವೃದ್ಧರ ವರೆಗೂ ಸುಳ್ಳೆಂಬದು ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಲೆಯಂತೆ ಈ ಸುಳ್ಳೆಂಬದು ಕುಲದೇವರಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಎನ್ನುವಂತೆ ಹರಡಿದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವ ಮಂತ್ರಿ ಮಹೋದರರು ಚುನಾವಣೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಸುಳ್ಳಿನ ವರ ಮಾಲೆ (ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ)ಯ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು ಜನರನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಸುರು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಭೆಟಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ಆದ ಮೇಲೆ ನನಗೊಂದು ದಿನ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗಿದ್ದ ಎಂದರು. ಹೌದಾ ಏನೇನು ವರ ಕೇಳಿದಿರಿ ಎನ್ನುವಾಗ ನನಗೆ ನಗುವೂ ಬಂತು. ಸುಳ್ಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಈಶ್ವರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದ ನಾನು ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ಕೂತಾಗ ಎಂದರು ನಿಮಗೆಲ್ಲೂ ಭ್ರಮೆ ಎಂದೆ ಮತ್ತೆ. ಹೌದೊ ಮಾರಾಯಾ ಎಂದಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ದೇವರು ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ವರ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲದೆ ಅವನನ್ನು ಕಿಡ್ನಾಪ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ. ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ, ದೇವರು ಕಲ್ಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಜೋಯಿಸರಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡಿ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗೂ ನಗು ಬಂತು.

ಅಲ್ಲಾ ಆ ದರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಸತ್ಯವಂತನಾಗಲು ದೋಗಿ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗೋಳಿಗೆ ದಾಕಿದ ಸತ್ಯದ ಉಸಾಬರಿಯ ಸಾಕೆಂದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಪವನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟ ಎಲವೊ ಸತ್ಯ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಏಕೆ ಅನೇಕರು ತೊಂದರೆಗೀಡಾದರು. ಇನ್ನು ನೀನು ಬರುವ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಗು ಎಂದು ಪಾಪಕೊಟ್ಟಾಗ ಸತ್ಯ ಬಂದು ಪ್ಲೀಸ್ ಎನ್ನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ವಶ್ಯಾತ್ತಾವಗೊಂಡು ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಪೂರೈ ನಾಮಾವರೇವ ಆಗಬೇಡ. ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ದಲ್ಲಿ, ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರವಿರಲಿ ಎಂದನಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಡೆಯುವದೆಲ್ಲಾ (ಅ) ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ, ಓ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನ ನಾಮವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಓ ಸುಳ್ಳೆ ನೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಆಗದು. ನಮ್ಮ ಬದುಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸತ್ಯ ವನ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ? ಸುಳ್ಳನ್ನು ಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಕರೀಕೋಟಗಳು ಕಾಗೆಯ ಹಿಂಡಿನಂತೆ ಕಾಲೇಜು ಎಂಬ ಕಾರಖಾನೆಯಿಂದ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಪ್ಪನಿಂದ ಹಣ ಪಡೆದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹಾಕಿ ಮಜಾ ಮಾಡುವವರಿಗೇನು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದ ಮಗನ ಸುಳ್ಳು ಕಾಗದ ಕಂಡ ಅಪ್ಪ ನಿಜ ಎಂದು ನಂಬಿ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡು ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ಮಗ ರಾಶಿ ಕಲಿತಾನೆ ಎಂಬದೊಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೂ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಗಾಡೆ. ಅಂತೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂತಾಯಿತು.

ಈ ಸುಳ್ಳಿನ ಆದ್ಯಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತೆ ಇರಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಂಬತ್ತು ಅನ್ನ ಲಿಲ್ಲ ಹನ್ನೊಂದು ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಒಂದರಿಂದ ಹತ್ತರ ವರೆಗೆ ಸುಳ್ಳಿನ ನಾಮವಿರಬೇಕು.

ಓ ಸುಳ್ಳು ದೇವರೆ ನೀನು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಉಳಿಸಲೂ ಬಲ್ಲೆ ಅಳಿಸಲೂ ಬಲ್ಲೆ. ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಲೂ ಬಲ್ಲೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ವಿರಸದ ವಿಷ ಬೀಜ ಬಿತ್ತ ಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ನಿರಾಕಾರ ನಾಕಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಅವತಾರ.

ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.

ಹರಿಹರದ ಕೋಟೆಯವರು-ಹಾಗೂ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು. ಕೋಟೆಯ ಪರಿಸರ ಹಾಸ್ಯಮಯ ವಕ್ರೋಕ್ತಿ-ಚಾಟೂಕ್ತಿಗಳ ತೌರುಮನೆ. ತಂದೆ ನಾಡಿಗೇರ ದತ್ತಾತ್ರಿ ರಾಯರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ 'ರಾಜಾ ಭತ್ತ ಸಾಲ' ಎಂಬ ನಾಟಕ ಬರೆದು ಆಡಿಸಿ ದವರು. ತಾಯಿ ಕಾಂಚಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಅಮಲ್ದಾರರ ಮಗಳು. ಮಟ್ಟಸವಾದ ದಂತದ ಬೊಂಬೆ. ಶಿಸ್ತಿನ ಮುದುಕಿ ತಿದ್ದಿಸಿದ ಮಾತು ಗಳು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ನಾಹಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು.

ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಅವ್ವ ಮಗ ಸೇರಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟು ಇದ್ದದ್ದನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು. ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೇ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಲು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನವರ ಜತೆ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ "ಶೀನಾ-ನೀನು ಬೇಕಾದರೆ ಕಾಡು ಸೇರಿಕೋ" ಎಂದು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿದ್ದರಂತೆ.

ಕಾಲೇಜು ಸೇರದೇ ಸ್ವಂತ ಓದಿಕೊಂಡದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅನುಭವದಿಂದ ಬರೆ ದದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇವರ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದರಾಯರು ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರ ರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದವರು, ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದವರು. ಅಲ್ಲೂ ಹರಿಹರದವರ ಜತೆ ಸರಸಮಿಲನ ಇವರ ಬರಹಗಳ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯ ಬರಹಗಾರರ ಪ್ರಭಾವ. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬರೆ ದದ್ದು ಬಹಳಿಲ್ಲ. ನಾಡಿಗೇರರ ನಗೆ ಬರಹ ಭಾಗ-1-ಭಾಗ-2 ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ವಿರುವ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಸಂಕಲನ-ಗಟ್ಟಿ ಬರಹ. ಉಳಿದವು ಬದುಕಾಗಿ ಬರೆ ದವು. ಅ.ನಾ.ಕೃ-ಎಂ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಇವರ ಜತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ. ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಪ್ರಜಾಮತ, ಮಲ್ಲಿಗೆ -ಕಥಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ. ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬರೆದದ್ದು ಉಂಟು- 'ನಟ ಶೇಖರ್' ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಇವರದೇ ಸಂಭಾಷಣೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲೂ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರಂತೆ.

ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು “ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅನೀಮಿಯಾ - ನನಗೆ ಸಿನೀಮಿಯಾ” ಇವರಿಗೆ ಅಪಘಾತವಾದಾಗ ಡಾಕ್ಟರು ಇವರ ಕಾಲನ್ನು ಮೆಟ್ಟು ಹೊಲಿದ ಹಾಗೆ ಹೊಲಿದಿದ್ದರಂತೆ-ಇದು ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಕೇಳಿದ್ದು. ನನಗೊಮ್ಮೆ ಅವರೇ ಕೇಳಿದ್ದು “ನೀನು ಕೂದಲು ಬಿಳಿಯಾ ಗೋದಿಕ್ಕಿ ಏನು ಹಚ್ಚಿ” ಅವರ ಕೂದಲು ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಕಪ್ಪು-ಕಪ್ಪು. ಅವರ ನಗೆ ಬರಹದಿಂದ ಆರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ-“ಚಪ್ಪಲಿ ರಿಪೇರಿ”ಯಿಂದ:-

“ಬಾಳಿಕೆ - ಬರುತ್ತೇನಯ್ಯಾ ?”

“ನೀವು ಹಲ್ಲಾಗ ಹಾಕಿ ಕಿತ್ತರೂ ಹರಿಯೊದ್ದಲ್ಲರಿ”

“ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಏನಯ್ಯಾ”

“ನಿಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪತೆತಿ ರೀ”

“ದುಬಾರಿಯಲ್ಲಯ್ಯಾ ?”

“ನೀವೊಂದು ಇಂಥಾದ್ದು ಹೊಲಿದುಕೊಡರಿ ಮತ್ತೆ”

—ಇದು ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಹಾಸ್ಯ.

ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್

ಬಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ಓದಲು ಹೊರಬಂದೆ
ಮುಂಜಾವಿನಲ್ಲಿ

ಪೇಪರ್ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ಹಸು
ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ

ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೇಳಿತು, ತಿಳಿಯಿತೇ ?
ಏನಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ.

“ನಕ್ಕಾಂವಾ ಗೆದ್ದಾಂವಾ”

ಸಮಯಾಸ್ಸ ಸಂದರ್ಭಾಸ್ಸ

ಶೀನೂ

ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಮಗಳು ಸಾವಿತ್ರಿಗೂ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಪಡ್ಡುತನ ಮಗ ಸತ್ಯವಾಸನಿಗೂ ವರಸಾಮ್ಯ ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಹೊಂದಿಸಿದವನು ನಾನೇ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆಯಾದುದರಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಕ್ಕೂ ಮನೆಗೂ ಅಲೆದದ್ದೋ ಅಲೆದದ್ದು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಫಲಾಹಾರ, ಎದಿರುಗೊಳ್ಳುವದು, ಭೂಮಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ರುಚ್ಛೋತದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದಾಗಲೇ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಮೀರಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯ ಮದುವೆಯೆಂದು ಗಂಡಿನ ಬೀಗರೇನು ಕಡಿಮೆ ಎಗರಾಡಿದ್ದರೆ ?

“ಉಪ್ಪು ಬೆಳ್ಳಗಿದೆ... ತುಪ್ಪ ತೆಳ್ಳಗಿದೆ....ಸಾರು ನೀರಾಗಿದೆ...,ನೀರು ಖಾರವಾಗಿದೆ....ಮಂಡಿಗೆಗೆ ಸಿಹಿ ಸಾಲದು....ವಾಂಗೀಭಾತನ್ನು ಎರಡನೇ ಸಲ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ವರನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ... ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೀಗಿತ್ತಿ ಮುಖ ಗಂಟೆಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ.. ವಾಲಗದವರಿಗೆ ಉವಲುಬಾರದು....ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಚಂಡಿಕೆ ಸಾಲದು” ಹೀಗೇ....ಒಂದೇ ಎರಡೇ, ಆಂತೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಭಾಳಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಿ ರುಚ್ಛೋತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾಂಗಗೊಳಿಸುವಾಗ ಮಧ್ಯಸ್ಥರಾದ ನನಗೂ ಗುಂಡಮ್ಮನಿಗೂ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7-59ರ ಅಕ್ಷತೆಯ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾವು ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಆಟೋದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ ಆಗಲೇ ಮುಹೂರ್ತದ ಸಮಯ ಮೀರಿ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇಕೋ ಮದುವೆಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಸಂತೋಷ, ಸಂಭ್ರಮ, ಸುಹಾಸಿನಿಯರ ಸಡಗರ, ಅತಿಥಿಗಳ ಸತ್ಕಾರ. ಮಕ್ಕಳ ಚೀರಾಟ, ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳ ಮೊಳಗು, ಫಲಾಹಾರ ವಿತರಣೆಯ ಗಡಿಬಿಡಿ ಇವಾವದೂ ಇಲ್ಲದೇ ಮದುವೆ ಮನೆ ಏನೋ ಒಂಥರಾನೇ ಇತ್ತು. ಬೀಗರೂ ನೆಂಟರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಎಲ್ಲ ಆಶುರಾಶುರವಾಗಿ ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ದುಗುಡ ಹೊತ್ತು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಗುಜುಗುಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಧುವಿನ ಗೆಳತಿಯರು, ಕೆಲವು ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗಿಯರು... ನೀರು ತರಬೇಕಂತೆ... “ಹಾಲು ಬೇಕಂತೆ... “ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದರೇ... ಎನ್ನುತ್ತ ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹರಿಣಿಗಳಂತೆ ಕೆನೆದಾದು ತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಗುಬರಿಯಲ್ಲಿ “ಇದೇ ಅನರ್ಥವವ್ವಾ ಎಂದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೆಂಟರಾರೋ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಸಾರಿ “ನೀವು ಈಗ ಬಂದಿರಾ?...ಅಯೋ ನೋಡೀವ್ವಾ ಮದುವೆ ಗಂಡು ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ, faint ಆಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ... ಈಗ ಇನ್ನೂ ಡಾಕ್ಟರು ಬರಬೇಕಷ್ಟೆ... ಎಂದು ಆತುರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲೋ, ಓಡಿದರು.

ನಾವು ಗಂಡಿನ ಬೀಗರನ್ನಿಳಿಸಿದ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗುಂಡಮ್ಮ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಳು. “ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಪುರೋಹಿತರ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ವಾಲಗದವರ ಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೂ ಹಿತೈಷಿಗಳೂ ನವದಂಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿದರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತಾಗ ಅದೇನಾಯಿತೋ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮದುವೆಯ ಹುಡುಗ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಧೊಪ್ಪೆಂದು ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನಂತೆ...ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರ ಬಂದಿದೆಯಂತೆ ..ಇತ್ಯಾದಿ... ಇತ್ಯಾದಿ...

“ಅದೇನು ಬೇನೆ ಬಂತೇ ಅವನಿಗೆ, ತೊಲೆ ತುಂಡಿನಂತಿದ್ದ ನಲ್ಲವೇ...?” ಎಂದೆ. ಗುಂಡಮ್ಮ, “ಬಿಡಿ ವಾಪ ! ಏನೋ ಸುಸ್ತಾಗಿರಬೇಕು... ಎಂದಳು.

ನಾನು “ಅದೇನು ಸುಸ್ತೇ ? ಇನ್ನೂ ಏನಿಲ್ಲ ಎಂತಿಲ್ಲ ಅಕ್ಷತೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಸುಸ್ತೇ ಈ ಗಂಡಿಗೆ ?” ಎಂದೆ, ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗಿಯರಿಬ್ಬರು ಕಿಸಕ್ಕನೇ ನಕ್ಕರು. ಗುಂಡಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿ “ನಿಮಗೆ ಸಮಯಾ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವೇ... ಎಂದು ತಿವಿದಳು.

ನಾವು ಹುಡುಗನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ ಕಾಟನ ಬಳಿ ನಡೆದಂತೆ ನನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ, ವಧುವಿನ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ತರುಬಿ “ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣಗಾಯಿತೇನವ್ವಾ... ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮದುವೆ ಹೊಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ... ಈ ಮಲರೋಗದ ವರನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳೇ ಬೇಕಿತ್ತೇನವ್ವಾ ಎಂದು ಚಚ್ಚಿದಳು.

ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರದೇ “ಬಿಡತ್ತೇ, ನೋಡಿದರೇ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ವೆ ಹುಡುಗ ಒಳ್ಳೇ ಗುದ್ದಿ ಗುದ್ದಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಸದ್ದಾಂ ಹುಸೇನ ತರ ಇದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗಳೂ ನಿನ್ನ ತರಹ ತಾಟಕೀನೇ. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಗಂಡನ್ನ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಅಪ್ಪೇ...

ಎಂದೆ. ಹುಡುಗನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಕಿಸಕ್ಕನೇ ನಕ್ಕರು. ಗುಂಡಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಕ್ಕ ತಿಳಿದು “ನಿಮಗೆ ಸಮಯಾ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವೇ... ಎಂದು ಚಿಪ್ಪಟೆದಳು. ಅಂತೂ ಸೋದರತ್ತೆಯನ್ನು ದಬಾಯಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ವರನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಗುಂಡಮ್ಮನನ್ನೂ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ “ಏನಕ್ಕಾ ಈ ಈ ಕರಿಗಾಲಿನ ಹುಡುಗಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗನೇ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಾ” ಎಂದು ಛೇಡಿಸಿದಳು.

ನಾನು ಬಿಡದಲೆ “ನೋಡಮ್ಮ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಹುಡುಗರು ಸ್ವಲ್ಪ Natural ಆಗಿ free ಆಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಡು ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಗಲಾ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ಈಗ ಹುಡುಗಿಯ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಲೂ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ. ಇನ್ನೇನು ಅವರಪ್ಪನ ತರಹಾನೇ ಹೆನ್‌ಪೆಕ್ಡ್ (Hen Pecked) ಆಗಿ ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅಷ್ಟೆ... ಎಂದೆ. ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಗೊಳ್ಳನೇ ನಕ್ಕರು. ಗುಂಡಮ್ಮ ಹಣೆ ಚೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಅಯ್ಯೋ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ ಸಮಯಾ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವೇ... ಎಂದೂರಲಿದಳು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಾಕ್ಕರು ಬಂದು ಹುಡುಗನ್ನು ನೋಡಿ, ಮದು ವೆಯ ಸೂಚಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಒಂದು ಮುಂಡು ಸುತ್ತಿಸಿ, ಯಾವದೋ ಒಂದು ಇಂಜಿಕ್ಷನ್ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ವರ ಮಹಾಶಯನಿಗೆ ಹಗೂರಾಗಿ ಎಚ್ಚರ ಬಂದು ಒಮ್ಮೆ ಸುತ್ತೂ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿ “ಮೈ ಕಹಾಂ ಹೂಂ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಜುಗರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು.

ಒಮ್ಮೆ ಹುಡುಗ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಕೂಡುತ್ತಲೂ, ಉಭಯ ಬೀಗಾದಿಗಳೂ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೂ “ಉಸ್ಸೆಪ್ಪ” ಎಂದು ಸಂತಸದಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿದರು. ಪಾಪ ! ಇಷ್ಟೊತ್ತೂ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥಳಂತೆ ಚಿಕ್ಕಮುಖ ಮಾಡಿ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತ ಹುಡುಗಿ, ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿಯ ಹನಿ ತುಳುಕದಂತೆ ತಡೆಯಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಾತಾವರಣವನ್ನು ದುಗುಡದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ತಿಳಿಯಾಗಿಸಲು ನಾನು ವಧುವಿಗೆ “ಸಾವಿತ್ರೀ ಏನೇ ಇದು?” ಎಂದೆ. ತರುಣಿ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ, ತಮಿಳು ಚಿತ್ರ ನಾಯಕಿಯಂತೆ ಹಾವಭಾವ ಬೆರಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. “ಏನಾಯ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂಕಲ್, ಅಕ್ಷತೆಯಾಗಿ. ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಪುರೋಹಿತರು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ

ಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಇವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು” ಎಂದರು. ನಾನು ಇವರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆಂದು ಬಗ್ಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ಇವರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ನಡುಗುತ್ತಾ “ಹಾ! ರಾಜೀವ್” ಎಂದ ಚೀರಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮಾತು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ “ಹೋ” ಎಂದು ನೆಗಾಡಿದರು.

ನಾನು ವರನ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ನಾಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಉಗುರು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಬೆಪ್ಪುಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ನಾನು “ಅಲ್ಲವೋ ವೆಕರಮುಂಡೆದ್ದೇ, ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ, ಆದರಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ್ನ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೇನೋ, ದಿನಾಲೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಇಂಚಿಂಚಾಂಗಿ, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾತಿನೋ ಸದವಕಾಶ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವಳು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೋ”? ಎಂದೆ.

ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರಾದಿ ಸಮಸ್ತರೆಲ್ಲ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ “ಹೋ” ಎಂದು ನಕ್ಕರು. ಕೆಲವು ಅನುಭವಿಕ ಹಿರಿಯರು “ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ನನ್ನೆಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸುದೂರದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಶರೀರವಾಣಿಯೊಂದು ಕೇಳಿ ಬಂತು.

“ನಿಮಗೆ ಸಮಯಾ...ಸಂದರ್ಭ...ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವೇ...”

*

*

*

ಅದಾಗಿ ಒಂದು ವರುಷವೇ ಆಗತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೊನ್ನೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಜತೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಕೈಲೊಂದು ಪುಟಾಣಿಯಿತ್ತು. ನಾನು ಮಗುವನ್ನು ಲಲೈಗೈದು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ “ಹೆಸರೇನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂದೆ.

“ಗೆಸ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಅಂಕಲ್” ಎಂದಳು ಜಾಣೆ.

ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಉಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು
ನೀಡಿದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ / ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು “ಅವರಂಜಿ” ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ
ನೆನೆಯುತ್ತಾಳೆ

1 ಮೆಟಲೊ ಪವರ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಪ್ರೈ.
ಲಿಮಿಟೆಡ್.

2 ಮೆಷಿನ್ ಎಲಿಮೆಂಟ್ಸ್

3 ಪ್ರಿಸಿಪನ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್

4 ಪಿ.ಜಿ.ಕೆ. ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ಸ್

5 ರೋಲೊಮನ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ

6 ಜಾಯ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್

7 ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ

8 ಸಿ. ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

9 ದಿ ಮೈಸೂರ್ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕಂಪನಿ

10 ಆರ್. ವಿ. ಆರ್‌ಟೊ ಮೆಂಟ್ಸ್

11 ಕೇಲಚಂದ್ರ ಮೆಷೀನ್ಸ್

12 ಕೆ. ಎನ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ

13 ಎನ್. ವೆಂಕೋಬರಾವ್

14 ಯಕ್ಷ ದೇಗುಲ

15 ಫೈನ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ಸ್

16 ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಧಾ ರಾಮಕೃಷ್ಣ

17 ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

18 ಶ್ರೀ ತಲ್ಲಂ ವೆಂಕಟೇಶ್

19 ಎನ್. ಎಸ್. ಗಿರಿಮಾಜಿ

ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್

20 ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ನಾರಾಯಣ್ ಮತ್ತು
ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಪುಲ್ಲ

21 ಸೀಲಿನ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್

22 ಲಯನ್ ಪಿ. ಎಸ್. ಪ್ರೇಮನಾಥ್

23 ಮಾರ್ಬೆಲ್ಲೋ

24 ಎಸ್.ವಿ.ಆರ್ ಏಜನ್ಸೀಸ್

25 ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

26 ಕರ್ನಾಟಕ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟಿವ್‌ಡ್ಸ್ ಅಂಡ್
ಫಂಗಿಷೇಡ್ಸ್

27 ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೊ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್

28 ಯು. ಐ ಪ್ಲಾಸ್ಟ್ ಪ್ರೈ. ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ - 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

**PLASTIC PRODUCTS
THE BEST SINCE 1972**

WE HAVE ALWAYS ACTED ON THE PRINCIPLE

***RATHER LOOSE MONEY
THAN THE CONFIDENCE
OF OUR CUSTOMERS***

THE INTEGRITY OF OUR PRODUCTS

OUR GIVEN WORD

ALWAYS MEAN MORE TO US
THAN TEMPORARY GAIN

THIS IS OUR PRINCIPLE
FOR DECADES
AND

WE COMPROMISE ON ANY THING
BUT

OUR PRINCIPLE
ALWAYS AT YOUR SERVICE.

UIPLAST PRIVATE LIMITED

Office
172/1, Srinivasa Industrial
Estate, Bannerghatta Road
Bangalore-560 076
Phone 641402

City Office
229, Chickpet
Bangalore - 560 053
Phone 77262

City Office II
6, P.C Lane
SJP Cross
Bangalore - 560 002
Phone 238664